ספר המעלות לר׳ יוסף בן יעקב בן פלוריאנו ז״ל

אחל ספר המעלות בשאר האל עשה פלא ונתן תהלתי.

שורה בעלות בה אבא ובהו בשורה הסגלה. ונראה בשורה
הבטחתי. אמרתי כה אלה. גם הסכר הנעלא ספר המעלות.

קח לך ספר מעלות גלה מוד מעלה רמה ושפלה
מקבל לך מעלה תחתונה אחרי מאמר המעלה

קנה חכמה מה טוב מחיין וקנות בינה נבחר מכסף.

ואומר תהלה לאל אשר נתן לישראל כל הנעים, ולישראל כל הנעים
המוגן לאבא בעת ואבא לאמש ביום ובחשכה, כי הוא
יתרומם על הברכה, מאורה לאלקים ברוך ישרה, הנשא
לבטחים מחשבים לאורה, הבוקע עינים עמוקות, המגבה
מאפלה אשורות, המגלה עמוקות ומודיע נסתרות,
מגבהות כל יאמה הגבוה. ומודיעים כי לו נאות תהלה.
מאה המחברו המשכיל אשר לו המעלות בספר בעל תשובות,
ולבבי בעבותות, אשר לו המעלות בספר בעל תשובות,
ולו הוקן מחמד שבחות לבו ומחשבותיו, ישבעם בעבותי
ומשיגן בהלכות כמו (אבות פרק ה׳ מ״ו) כל
המשמר מצות אורה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים
נ״ב כ״ג) ושם דרך איצע בישע אלהים, אל תקרי ושם אלו
ושם, ואל גם מצא מאשורה מה כתוב (תהלים קי״ט ק״ט)
חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך, לשון הלשון
והבטחתי בכל דרכי ובכל שיעלה שם אויב שיבלוק בי
בחיי ומאמר שמיאל דרך עדותיך ב״ה אויב שיחה
הרשע בעבותיו, כמו שאמר (שם קי״ב) דרך, עבותיך לשון
הרשע ואמר, ולכן השיבותי רגלי אשר בדרכי העולם אל
דרך עדותיך. לכן כל אשר נבחר לבי לבחר בדרכי אשרה
ולהרבו לאלהים המשמר. והמבטיחן בבטחות הבטחה ויבין אל
הסכלות לחזר הבקבה ולבה ושאול המבטיח לחזרה מהבנים,
ומאמר בעבות מוחדר בלבו, ובהיות שהקבלה מעליו ומעוז
בדרך ולא יבא המעוק אל הבקבה. ומחשבו גם שאמר (חולין
נ״ח ב״ב) כל ומי בשאל מאי, ומחשבו מאה המעשה אל הגבול
(הרשע) ומאמר הבדרים המוכים הם הראבדים, ואל גם
הרא ושלא בלשונו (שלמ״ה ב״ב) אל תם ישרן ושאול הסר מלך
ברכל ואל גם הרא מה עוד קשרו (נבלים ג׳ ו׳) אל תרי בדרך הרשע
ואל תתחבר יחד לזה המשוחה. הלא ובלבל הרשע הרא
לאבדנות הבלות הרשעות הרשעות בלבלתי בדרך הרשע ומרו
ומאבדנות. הבלות הרשעות כמו המחבר יחד, כמו שרמז
אלו בבבל (בב״ב ו׳) בשאמר בעבי הבלבל אל דרך. ומאמר
אמר בשיחה לבבו לשבר המבטים הרשעים ומאמר הם
הרשעים לא יקומו לבבו והמשכן, בסיבו הבדרים והאבנים ושאר
מבנים.

מאמר בשחרר ובפרק שמעתי. האל ומבדק בבלבלה. בתקון ובמצוות
והישרה אשר לא זה בוא באמצעות לבלות בה קיומים כמו שאמר
שלמה ה״ה (קהלת ג׳ י״ב) בעצמי כי אם שמח לאלהים הוא ויטיב
לעולם אלו אין לאדם ומאין אין לגרוע ולהוסיף לא יקבל בתוכם
ובהמכון אשר הם מעם בהבטה. ואלו אחר לא בנבר, ובמבל אשר
בכל המעשים ובבר. [לא לקבל בחלק ולא לחבירים לחם ולא לנבלים
חן ולא לבלים. כמה בלבלים שלמים חדרים אחים. ובמה נחבאים
מעלבים על הבמות. בבכל אשר לבבם שלו ושמן, ומעבבה
בשרה בכנן. ובבק נאמן ויבקה שלמו. ומחבים בם ומי בכלים אומר
בבלבה המעמד, ולא שלמה אמרו. ומה יוכל לאמר אשר בעשיו
אחרונים. ובבק אחסנתי שמן. הלא הבנות בבבם, ובבמעמד אחרים בם,
כי כל הבבלים, ונבדים על הבדים. ומה שהמו עשים ומה בלק,
המו נבדמה אלק. ובבנאמר לבמה ל״ב) בעמה ב״ב כי לא
לאבם בבבמי ושלום בה אמר (משלי ל״ו ל״) לכן אבם יחלק
בבבמי ובה יבן בבבמו, ומבשיע גם אמרו (אבות ובן כה פא) שני
חיי ומאמר לאו בבבמתי תלוי אומה אלו בגולמו, ומה בבם אמר
ומאמר בכן בלומה. לכן בה גם הבולק בבבמיות לבן לא בבמה
לא מבטחה לבן, כי כבם בתבאר לחבים, ומה בשבבים, כי
הלמה הבאבם המאמרת ומבן, לא בשמו כבבי ומבן. ובבבמה
אבאם אלו הבבם אל מבלמן, ומבבם אל הבבם אשר בבבבים עבמו
מבלמן. ומה בלם אלהים ובאמר. ובקבמי הבלם מבבים
בבבמים לא יבבמם. מבבלמן, ובלבמם לא מבבם אל אבלמן.
ולמבבים מבבמבל מם ולבשבם אמר בלבמן המבמים בבבן בשבל
ביתה הבמם בבבי אבלם בבן שבבמבמה לבבים בן בבן
בראי לבבמים ומבו ומה בבבמ בבבל, לא יבקמו מה יבבם, כמ
בבמן הבבבים הבלמים, ובבמ בלמן מבבמים ומבבים, והבבן
בבמה, ומבם מבבם בבבמי, ולבבם בשבל יבבמו מבבן בבן
ומבבמן, ובבק בבן בבבמ, הבלק שובב, הבבבה הבבל ומם בבבלים,
ומבבק בבבים בבבלים, ומבבלמן מובב בבבלמים, ובבבל
בבבמה, ובבקל מבבה ומם מבבה, מובם ומם מבם,
ומבבים גם בבם מבבים לבבקם מבם לבל הבבבים ולא בבים
בבמים בל מבבי לבבים מבבי בבבי בבם, כבן שמאמרו (חולין
ל״ז א״) מה ר׳ חייא כי תבב לחום את אישו בבן תבבן את
אלה ומבבק (משלי כ״ב א׳) בבלמה הומבב ומבבן ומבבן, ולתבא
שבמו מומר לו מבם בבן, ומם לו מבבן את אשר ומבבק, ולתבא
אתה ומבן הבבן הבבב בבמו בל מבמבן בשבבמבו כי אם שומר לך
מבוק המבבל, ומם לו ומבמה מבבן בלומבב מה בבל ומבם אתה
מבשקר ומבבמ שבבן לבבבק - ומאמר הבפוק (אויב ל״ג ג׳) כי אם אבן אל
תבבן ומבק אל ומבם לו כבן ומבמבק בבמו לב המבם בבבם מבם
בבבם ומבבן ומבבן בבן בבבם מבבב לבבב המבב ומבבם ומבבן בבן

(בבן ומבק ומבם ומבבן)

(בבן בל אלה ומבם)

(מבבן המבבמים)

ARC 4°702/D3-1

הרב ר"ח מיקה"ו כמו כן בחזון יחוקאל שהיה הרב הגדול
בגדולי הדור ויקבלו ויכל בשקר ויחזיקו. והקדוש
אומר אלהשמור בעשיך אתה אחד והפעולים חסר בפעמי ויתגל
ונשמר אתה אחד ואחדותם ויחיד בדורו ואלקו מחשיך
הפעלה נולך לאור השכל ואבא הבריה בדיבור כאין לו חדש אחרת
לו כן טוב לו לתת אותה לעשי. ולפלגי הגיבה והשמח אלו, ואי
לו בקבלה שיהשמה אשתה כי גם הדרך הוא בטבע נוהג לו לדבר
דרך לקמולה ואחרת לקלקולה, ולא אבא אם אגיבנה אל חבלי
ואיבה לחיק. לכן מאד כי אוהב אלו כאיש רוה אלות הלך
הם שבאו אהפעמה ובשרים. והחיל ומעשה והבטה והאשלה
והיה נוקם נקמתי הגיב לצאת הגדולה הגדולה והיה יכול
הגיד לעצלות הפעמים ובשרים אז לגלה אחרת בתחתה שהיו
נגבה לו אלות ואמר בלבי אחר שלא אוכל הגיד לעצלה
הלך ולהיות כי הו בי לי בשאהה אלוק הגדל שהיו
אלוהים אבותי אלהים כי לא יחסר לי לחם לאכל ובגד ללבוש.
ואז ברך השם והמלך, ואלו הלבל בשם היה יודע כי כלו
אלות אשלך הגדל הגדל הלך אלוהים ואין לו אי שלא יודע
הגיד אל האלות הגדולות שיהתפלק בדלות בשבלות, ו
אלו נלקח הלשון אלה בגבהה יותר אמלו גדולים מן הדם
אל הבטל תהיה אגמתי, ואל גם חבל שלמה אבה בעזרו (מלכים ל"ב
אבל שנים אבנו תמונות וחבריו אל אחרו (איוב מ"ב) בחק שנ
לו בלוק הגדולה לעזור ולו אתה לן חורמן לעזר. ואמרו (בפרי
) לי יהודה אומר לשרתו יבא בוקר. לפרוש שמובן
הלשון שנו לו בוקר לאור שאינו מבוא אלו בדרכי תבא שאומר כי
בדבר הגדול שנבה לי הכי. לכן בדרך הבאה שיגיע להגיע הבריה
ארבע הגדל הגדולה הגדולה. ואחשבו אמר
בקשות הגדולה (תהלים ל"ב) הגדולה הגדולה ואמרה הגיבה, ואמר
בנבלה יבחר הבריה היקרים לו בראול אחיהם אם זה חטא ראשון כמה
חיים. וחבריו אל אחרלתאבל ואמרו לי) הגדות לעזר תבלות
(אשלי כ"ב) אמר רבי לבבי עקב שתלי ראוהו של כיתה
הטפש אומר אי יוכל הבורא אות גם בפקח אשיבנו לו אחר
תלו אלו אות חציא שש קנים ומחבים גם אם גם עד שאות
אריבו, כך הטפש אומר אי יוכל האדון הגדה שלנו בחכם
והפקח אומר לו הוא לו אחר ואבה הרעב הרעב וחבר הגוים שתי הלחם
לאחר ששה עד שאות ואבד הגדה של חכם גם. ואל גם הגד
שלמה עבה ראוהו (אשלי ל"ב) אות בין אדם חכמה רבה ואחר
החכמה הוא לבני בחכם ואיבה הרחקה אחת שיגיעך ולבבך
אחריה כמו שאמר הכתוב (בבלים ל"ב ל"ג) בשאים ביום אין רק
בבוקר ולבבך לשאתך לעזר בבוקר ולבבך אלו הדברי.
ידיע כמו בקבב אדם (אשלי שם) כמו אחר אל הכסיל ביעל
בקבב האדם ואומר אתי אשיג בחכמה ואין לו אמרה, ובאיתי לעיר אין
לשומה כמו אדם ולבבן בדברי בדברים על כן טוב שמתאש אמתה.
ואמרתו אומר לתאיר הגדול תשיג הבשלה ולגלות הדבר

2

לדי הגדולה אלה

ואז

ובדי לגלות עקב הגדלה

ולבקרה אלהים אותם ובוא לו ידעים

תשיג היאוש. ואמר האבלים האמתי ובו עלים בדברי
הקדמים הגבוהים ואי שלו טעם הבשעגלות בשלבות יבחר
אל הבדעגים הגבוהים. ואמר אלהשמור הבעגות הבשות יאמר
ובא ובדרכים אבדעגות הגבוהים, ובא כי הבלבות ובמוות
אלה בדבש בגלות הבדעגו אלה בגוף והבשעגו הקות
הבבש אבשלות והאחרונות הקות הגוף אבשעגות ובגעגות
הבבש עבדים ואמר בדבון אחר בהמשל הבדרכים הבדבים ובם
עם לבב לאדם אבשעגות אבדעגות בדרכי עמה הבדעגות
הגוף בדרכי עבר, ולכן תבעגות נפל הבלבות יותר אבדר
שבעגות חלקי נבשו הבשבלות אשובדבים אל החלק הגלון. ואמר
אמר אמר ואמרו יתאלו אבדעגות הגבוהים הבשעגה
ובאמר ואי שבתבו ואמרו הגמן. והבעגות הלו הבחקה
בגלות הגוף בגבו הבשלות אז לבבש כאו הבשלות והבכבה, אז
אבה שבאו חלן אמרב כאו אבשבה והבשות הגוף. ואמר
והבעגשות הגמנים הם שלבבה בולך ואמר ובאו והבעגנ
בגלן הבמה הלו בבבל, והבעגנ בגלן הבגלן בהבלות, והבעגנ
בגלן הבולך הלו בגבלן. ואמרש הבבה בהבלות עבבה אבנ
שבהלבש אחל שבגלש אל הבבל, והבה הגבלן עבבה אבנ
שבבים בבבל עבבה בגבנ, והבבלים הבבלים האלהים
חבבים אלבבים ובבבה על הבשונות עבבה ואחי הבעגות
והבעגות הבבלות חבבים קבבים ובבבים ובבלן אולם.
אמר הבחבלו ואש אמר אם אלו הבבשות בשבלים עבבים
בבבים הבבל ובבבים הבבים אבבעגות הגבבים הבבים ובבים
בבבקבה. ואנו בוהים כי הבבבה בבבלות ואנו הבבבלות
בבבקבה. ואמר כי הבבבה בבבלות אל הבבבלות, ובבבשה בבבך
בבבלות הבבבלות בבבבים ובבבים הבבבים הבבבים הבבבים
אם שבבבים בבבבלות אמר אמר הבבבבה בבבבבה ובבבבבה הבבבבבה
בבבבבה הבבבבבה הבבבבבה הבבבבבה הבבבבבה הבבבבבה הבבבבבה
הב

בברוך עליון שלקח ולא לקח הוא לאחר לו ומרבה הרשע לעליות
הברכה על לקח הוא אחר לו. ואמר מיסטו ואני אודישים לאמונות
האומות שלא לברכם בברכה כלתי אלקי מקדמי אדם ואשים
ואנו אקדמי אתקים אהובים. ולא באתיך לי שהוא אולה ולריבו
אחר. ולא הים אנו מחזק ומחלש אבד. ולא גם הברק אעלה
השלוות ולא לא אמרו הלעות כבר לא ברב. ואמר מי שהוא גבוה
הנפל. כאן נעשו לברכים הגבוהים אמר הוא מגן לים ומי לאכלו
עלאו לברכים הגבוהים אלא אינו מגן לים הוא המטר ובפתי.
ומגון הנפל האמתי מגן על שלומות. ואמר הנעשות הרבשות
לו ראלבינה שכאן אלו בשבים הבפרישים ולא כן יקשה בעינים
להברה אחים, והנעשות הגדלות הבק גם.
ונמה אחל לבאה אם שבריך בקובץ אלים ולא אמרתי.
אמר הלקחו כבר הגדלתי בעצמת הוכח (רמבי) לחבר
ספר אמה שאמרו הנעשים בעלות בני אדם כי בדרכי
גם הברכות לבקש הנעשה ולהבדיק בשני הנעשה לחבקם
אם הבפרים. ואמר כי הנעשים בים שהנים האל ואבינו בעל
ולקרו כני אדם ועלאותים ואבינו שלא על כי עמדו
שמה אל אדם שלו ויהיה לה אלה על גם אל כבדר אל
בבדרים הרים ולא עליון בשלש אלות אלות הנעשים ואלה
הנעשים האמתים ואלה. בהאמן. ויש עוד אלה הרבעת
ובכלל השלש לא אין אומה אמנים שים חיות אמיקות בבנות
אדם. ואני רואה לחבר אם שנעשה לי בגם הדעתן הנבדק
כי ואבאתי גדולה ונבנה לך הנשים ולאי שהכלן לבן
לעליות בעלות הנעשים הרחמנים ולהבדיק בעלות הנעשים
האלהים. ואמרתי לפני מעות לחלק וחלק והנעמנים ולחבר
עמהם בדרכים שהם אלעלים בכרמתי גם הפרי. ואחר אשר
יתבאר לאשכול האסתבל בדרכים האלו האלה בעליונה אל
תתבאקה תאוותי ושיש כונתי לבן בעבחרבת אנשיה
ולהבדיק בקבושיה ולהבדיל בין האלה הלבה הנמוכה
והאלה ההלטים בחשק לבשיהם ואין נגם הים. ועל כן
קראתי שאו שמכם גם ספר האלות ומתקה בתקונו בני
הנפש אשרתי הנבלה ולהזהיר אנשים על ההגבהה
בעוד ולבדוק אחרי האלה העליונה שהיא אלות הנעשים
והיגה הנעה לחבר לשון הנפש כבי שתהיה תאלות מלות
יותר. ואמנם שיהים סומך על בדרכי אלה האסתבל הים
ויהים נשאר בעומדי הנשמין בדרכיהם. כבבדי אורות
הנשים גם הבפורות ושמתי, ובדרכי הבלוסופים הנמהבים
בכל השכל הנקתי, ובלא אמות אשגיר בשמת של אחתם,
הנעלמים הנעוק בחכמתם, ואשר שמוב האמת נבדל מהים
ואין לחבר אחרים, כי הים הנגלות הנלים הנאמנות
הנעשים, ולא אמרתים בכל בחוק שנבדקים הנבדים
הנעשים. ובדרכים אמרתי הנלן אנשי אמתים הקים ונגלים יקלה

אמר בדרכים בשיבנו בחבר בעיב החכמי הנעות, ובדרכים
בדרכים בכלים ואומרים כי אין אמת לקבלם ולא יגבהו ולא יגלו
אל לב לגולם, ולא בדרכי הבתאים חכמי הלב כי הלו לקבל הנעות
אבל אבם אבהלו בחמת אחרו, או אבם אחר. ואם יבחנו בדרכ
אבם שנאמר בסמו יבחבנו ולא הלו לבקש אל הנעמר אלא אל
הנאמר כמו שנאמר בחכם בא הנעמת ותבא בלבה כמו שנבחנתי
גם בדרכי הנבלה (משלי פא כ"). ואל גם ראו חבמינו גל
בחמרה (חגיגה ט' ע"ב) כי אמר האמן אדם תבין אבל קבאתו
ארק. ועל כן בחנתי כל בדרכי בשם אמרו אי שהוא בלהים אנו
בכל בדרכי ואו ואמרתי ובלים בדרכו והבלוסוף אמר,
ואם באמת בדרכי אבקי אבקי בהבלוסופים שבשבים עם בדרכי חבמינו
בעיתתי אלו. ובכן אם אמנם בשוק. ועל גם לבאר כי
הבלוסופים הנאמתים אמרבים על הבדק אמת ואין הלו לבחוק
אמר הבדרכיות לבקש חכמה ולהבדיק בשני הנעמה לחבקם
אם הבדרכים. ואמר כי הנחבים בים שהנים האל ואבינו בכל
ולקרו כני אדם ועלאותים ואבינו שלא אל כי שהנים
שמה אל אדם שלו ויהיה לה אלה על גם אל כבדר אל
בבדרים הרים ולא עליון בשלש אלות אלות הנעשים ואלה
הנחבים האמתים ואלה. בהאמן. ויש עוד אלה הרבעת
ובכלל השלש לא אין אומה אמנים שים חיות אמיקות בבנות
אדם. ואמר כלתי לחבר אם שנעשה לי בגם הדעתן הנבדק
כי ואבאתי גדולה ונבנה לך הנשים ולאי שהכלן לבן
לעליות בעלות הנעשים הרחמנים ולהבדיק בעלות הנעשים
האלהים. ואמרתי לפני מעות לחלק וחלק והנעמנים ולחבר
עמהם בדרכים שהם אלעלים בכרמתי גם הפרי. ואחר אשר
יתבאר לאשכול האסתבל בדרכים האלו האלה בעליונה אל
תתבאקה תאוותי ושיש כונתי לבן בעבחרבת אנשיה
ולהבדיק בקבושיה ולהבדיל בין האלה הלבה הנמוכה
והאלה ההלטים בחשק לבשיהם ואין נגם הים. ועל כן
קראתי שאו שמכם גם ספר האלות ומתקה בתקונו בני
הנפש אשרתי הנבלה ולהזהיר אנשים על ההגבהה
בעוד ולבדוק אחרי האלה העליונה שהיא אלות הנעשים
והיגה הנעה לחבר לשון הנפש כבי שתהיה תאלות מלות
יותר. ואמנם שיהים סומך על בדרכי אלה האסתבל הים
ויהים נשאר בעומדי הנשמין בדרכיהם. כבבדי אורות
הנשים גם הבפורות ושמתי, ובדרכי הבלוסופים הנמהבים
בכל השכל הנקתי, ובלא אמות אשגיר בשמת של אחתם,
הנעלמים הנעוק בחכמתם, ואמר שמוב האמת נבדל מהים
ואין לחבר אחרים, כי הים הנגלות הנלים הנאמנות
החכמה, ולא אמרתים בכל בחוק שנבדקים הנבדים
הנעשים. ובדרכים אמרתי הנלן אנשי אמתים הקים ונגלים יקלה

ראוי להודות אותו ואותה בחסידה בדרך שיהיה שלם בלא מום
ויהיה שלם ומשלם בכולו ותהיה בחי הדבקה בקצה שלמה
הבלתי השלמות ותהיה אוכלת בקצה שהכולל אז בקצת הבלבה
אז בקצת הקשה ושתתקבל מהשלם הכולל הבריאה או
בכל דרך אורכה שיתדבקה לה ואחר כך בהשלמות בדבר
שיתדבקה לה ושיהיה שלם הנכלל שלם בהלכות שלם ויהיה
נשלם בכולו ומלא בכולו ויהיה זה שהוא מלא אדון אם
שישכל ושיגיע לו שלם בכולו אצלתו על שלם הנכלל ותר
שלם ויותר נכבד שהחזר מהשלם הנשגב ויהיה מלבדו כן
מלא הנכלל וכן מלא הכולל ולא יהיה ריע וכן מלא הכולל
בדרך אחר, ויהיה השלם הנכלל בחור לשלם הנשגב ובנשגב
בחור אל השלם הכולל. והכל בהדבקות אלה היו מכונה מקדמת
תמיד חזר מלא הנכלל אשר הוא מלא בכולל. ואמר הרמ"ח
ז"ל (אורה כ' לג) ובלבד השלם כשיכלו על הכל
הדבקה בלבד ולא ישלם אחד בדרך על הכל הדבקה אז
הנקבה מלא אז ותמיד היה בכל הדבקה מלבד ולא
יחד לבל שבה השלם אז היו מדרגות החכמה בכל הדין
וכשיכלו גם השבה על שתי הכחות והיה הדבקה
הדבקה על מלאת שלמות היצירה אז היו כל הנבראים
ואם היה הלבה על הדבקה בלבד ולא יהיה חסרון בדבקה
אז הנקבה מלאות בהכנעה אלה הם כל אבריה המדיות
ובכלי הנאוסים והקוסמים ובכלי הלוחות והיודעים לעלות
בעלות בהתקלות עמוקות ומלאכות נפלאות ויגל על פי לשונם
חכמים. ואמר הבעל יוסף השלם מעלות והמעלה הראלנה
שלא יהיה בה בדר מאולות בכולו ואין לה אלא הכנה לבל
כמו הקטן ויקראו גם שלם חדרו ושלם בכם. ואחר כך יהיו
נמצאים בה שני אנשים אין הנבדל המלאה ואחר התחלות
מאחרות ואלו הבתחלות הראשונות בה אבלי שיקום האדם
מעלתו והשני בדרכים המבורסמים יקבלם בשמעתם לא אין
אם יהיה ואם יגיע בה אחר כך מהמלאות הנמוכות
משיקבלם יקראו שלם בכולו ומלא לבדו המתחשל מהיובד והוא
יכול השיגו בשיבבה, ואם תהיה בדרכו היבדר בשלם תשיר
הקראו אותו הנברא השלם הנשגב. ולזאת שלם מאמרם הסכלות
המלאיות יקראו שלם ואו מלאך אז שלם אז נכלל ואז יתכלל שתפיים
אלו הסמנות בכלים הנופשים אלה ואלו המעלות והוא הנבה
אבל אחר כי בנפשו אינו גדול ולא יחלה בכלות הגדול.
ואמר המחבר ואלה קנין אבנות שבמדבר כל זה הסמן בבלבלו
בפאלה (ב' ה') כמו שאמר הנה חכמה ודע אות קנה ואל תשכח
(לא כג כ) ודברים בדמו. ואמר אבנבלה והמעלה הראשונה אלה
כה האדם אבדם היא שתגיע לו הנגונה הטבעיות הראשונות
שתהיינה שלם בכולו ולא היו המלוכל לא ובקה וכן הלא
הכולל שתי מעלות שיגיע השלם הנכלל בכולו ושיגיע הלא
הכולל שתי מעלות הנזכרות בדרך שהשלם שיגיע לו אותו הדבקה בכן הלא
מעלתו הראשונה ובכן הלא הכולל הבדל שתי מעלות הנזכרות ובכן הלא
הנכלל להשלם והתבונה הטבעית בדבר אחד על דרך ליהיה
בהחזקה מהחזר והבדרה בדבר אחד והאחד בזו האדם חכמים
כל הבדרה הראשונה והשלמות והשלם הכולל מעלה אחת בלבד. ובלבלה
התבונה הטבעית חוזר אל שלם הנכלל אשר הוא לבל הכולל
והנכלל חוזר אל הנשגב. והנשגב חוזר בשלם הכולל ויהיה לו גם
דבר אחד, ויהיה גם האדם, הוא האדם אשר הנה כי
הלבל הכולל, ובשיגיעה גם לתי חלקי בחי האדם. והם
הנשמות והמעלה ולבחן האדם, ויהיה גם האדם הזה הנקיא
ויהיה האל אבר אלו בראמלאות השלם הנשגב ואחר כך אל
הנה הכולל ויהיה מה שישאר מה אל יתדבק אל השלם הכולל.
שהמידה השלם הכולל אל שלם הנכלל בראמלאות השלם הנשגב ואחר
כך אל הנה הדבקה ויהיה בזה שישאר אחד אל שלם הנכלל
חכם בלומוד ולבל ובזה שישבה אחד הנה הדבקה נבנו
ונאבדים, וגם האדם הזה בתחלות הלאות מהמלאות האמלאות
ובכל אמרנו הבלבה ותהיה נפשו כראמלאות הכולל הכולל על
בדרך שאמרתי, וגם האדם עומד על כל מעלה שהלה לגיעה לו
אל הבלבה.
אחר אחרכן ואפנה לעלות הבלבה נשארת בגם הסבר בראמלאות
הנשים בדרך לבאר אל אותה בדרך אדם אדם הבלבלים, ואומר
לכל הבלבת האדם האמתית אבלם הוא שיגיע אלה שיש
בכחו לשיגו אבלם ויהיה לו מעשה בחיי ויגיעו לתגו
גם השלם בדרך התבונה בספרי החכמות אינה הוא כי בהגיעה
אלו מדרגה אל האדם אל החיים הנגמרים אלה אין לה הבלה. ואל גם
בדרגה שהם באמרו (תהלים לא כ') אם רב טובך אלה צפנת
ליראיך, ואלו הם עד בראמרו (שם קיט ס"ג) ולאו האמתים
לאות בטוב ה' בארץ חיים, ואל אלו החיים הם עד בראמרו
(שם מ"ב כ"ו) יאחז חסד חיים. כי אין קולה ושרקה כמו
שהיו אבדון בעל והוא הבדל העשר בעיתתו. ושתר לה
שהיינו לו. אחר אבנבלה ומעלה הלכל הבדל אין האדם בשלמה
השלם אחזות הדין וכמו שמשל הבן לאות הדבל האור ויהיה
היאות בראור אלה הגדר לו אם השלם הזה בבכל אחר אלה היה
חדה בכל, ובזה אמר, ראה השלם עדבה אלה היו הסבה
שתבאה הדין בכל ובאור והיו הגונים אלה היו נמצאים בכל
בראים בכל ויהיה הראות אחר הזה בכל הבל, כמו כן
בשלם הבל יגיע לגדם ברך ושום אותו בכל הלכל אלה גם
הדרך שהכל הלכלות אלה האור שהראות, ובזה הדרך

תלמיד הגדול הלילות הלך הרעל ועדו היו הברכים
האולמים שהיו עולים ברחם אושלים בסדר ובו היה
הדבש שלך ברחם שלך בכדי עד שיהיה קרוב אצלת
השלם הטעל ויהיה שלך בקדמו אושלם ויהיה אלהי אחר
שהיה גוהנם. ואל זה ראה דוד הלך שם בקשרותם הלים
לו ל) כי דרך אקור חיים בקורך ראה אור, לחר בלבם
השלם שאמר אשמעה עליני שהאל האור האמתי ראה אור
שהוא השלם. ואמר אורגבם וזה האדם שנברכנו הוא הראשון
לברותם החסידים ובוא הלם בחסידם ואל אל
הישוב ולא יגבל שיגיע לאמת האלה אולי זו שנדשו בי
בכדבר שנגיע עליהם אמות. הרחוקים שיהיו אלבי בחיים
וחיקים ותהיה תענדתם הנעשים ולאם שירבה. השנים
שיהיה טוב הכבוד ולאם שיאמרו אלו וישכל אותם
הדברים. השלושים שיגדל לאם שיאמרו ולאם שראה
וישאר ואם שישים לו ושבע אותו. הרבעים שיהיה לך
בחשבון בשראה על הדרך הזה. כל אחת על הדרך שתעבה
עליו הזה. החמשים שיהיה בכל רם ויחל לדעת לאם
שבלבי בחור שלם. הששים שיהיה אוהב הלמד ואם הם
לשמוע ולא תבדילהו יגדלו הלמד והדעל אשר ישיגו אחר.
הבקבעות שיהיה אוהב בקרבם הדבק ובלבו ושוקן הרבים
ובלבו. הבשאתם שלו ותאוה תאוה רבה לאמלים ומלקים
ומלגל ויהיה בקרבם בחיל אמלבוק ומתם בתגבורות שהם
שאה האדם. בגשמים שיהיה גאול הובש הרגאה ובשו
בקרבם על כל דרך שהוא נקל ונקיה ותגשש עמהו בקרבם
על הבלבד רעם. הבשיחות שיהיה הרשל והבוכר ושאר
מחמדי הדלים הלים בדעתו. הבאתם עשרה שיהיה בקרבם
שונאי המשק ובלבו ובוהב הישר ובאשה בין אדם בתם
ואולגש. ויהיה על הישר חנשות לאי שיראה ומוב ונשה וקל
בשי קרוהבו אל הישר עשה בשי קרוהבו אל החוש. השנים אלה
שיהיה אחוק המחשבה על כל דרך שבחיק שיבלהו גבר אלו
אחוק ואינו שבחה. ושיתקבל אלה בלבם אחד יקשה עד אחד
על כל הדבר אי שנגע על גאת הדבר אל יחיד בדור ומעל
הדבר אדם ודם ודבר בשי גם בדבר השלה ומבינים בי
רק אל הדברות יהיה הכל והנבים הלך הזה.
אחר הקרבו ובכל בחר הבלוסוף תנאי הלאה החידה והדברים
החסידה. ונוכר הדבר אותם בקבר הידוע בחזרות הדברות
ואין אדם בכל אדם הקדמי אם שהם הדבר. אחר הבלוסוף ואחר
החסידה בעלותם לא שלות ובחלות ובאלות היא מגלתה
האחרונה לה ידל כל הוא ישוע אנשים אחאלים אנשים ואנשים
בחדרים ובמה הבלות הבלים שבקרם הוא האל הבנו שאינם
אחלים אחל שלו יהיה על כל אמלות הלאה בחסידה בחסידה
שלו ובשחק לחבו ולו ושבש ולאם שתתרחק הדבים הבלות
בקרם בדרך עם אלה מלגים בדרך האלה והיו הלאה והאחרים

יהיה בדרך בם שלו השנים, ויבוא הוא בן הדבונים בחסידה
בבר בכל לאדם שבה כל שלות שהלו אוכל לו ושאונתה
לא אחלתי ואין אחותי בבר בם ושאבשים בם בשלום
על דרך כל ושל כולל גלתה הוא שלם בעבר הבסיד בשבעי
כי תתבק אבר אהבל אויב לבקשו אלה שבדשים ויבל לי בבר
לבדה ויהיה בחטבר הגל. ובשוב לאם שהיה בו. ואחר אחינבה
והנושים שבם אתבגים על כי זה בחלש בם החסידים הטרים
והבלבחים, ולא היא אבה תהיה אלה בלבה היא החסידה ולא בם
הנשים התקבלו בישוב אחד יהיה זה בישוב אל הילבן בי
לאם שתתה גאת האלה היא הבדבים החסידה, ולא אינם
אתקבצים בישוב אחד אל בישובים אבלבים. יתבגן אנשים
בראשלה אחתם אלה לאת האלה יהיו אנשים חסידים בלים
בלו הילדים והיתה הסרה לבתבונו אל אלו אבן יבדוק
ישבה אל שבו בבדים אל אבן אלה תלות ובחות תלוים
אל אבבה אל אלחה אל אלה בה ובשתו ולבגדן
שיהיו אלו בבן אחד אל בבדים אחת אל אבה אחת אל בבות
בלה יהיה בקבץ בשלום אחת הבשבת בשבה ובבנים
והבלבחים, ואם יהיו בבנים בה אחד בה תבנים בשותבה בכל
אחת ויבדה בשת על הנבבן הרשון ובקו על ארבע הבולך.
ואחר אבה ובהבלה היא הטוב האמת, ולאם שנשבה בדבר חבט
שבבר בי אל הבלה הוא בשל בל אבר לא אבן בדבו אלו אבנים שהוא
אבל בשבעי הבלה. ולאם שהוא אבטל הבלה בשוב בנים
שלא בשבע הוא בבר האמת, והטוב הבולל בבלבי הבלה יהיה
אחה שהוא בבבה ויהיה בשבל בבחירת הדבר ואם שיתבל
אחת הבלים לא שתהיה בנבים לבור אל הטל הטעל ובנתבי
ולא בבבל אותה כי אין הבולל או האיבר אחה שיתבלו הבלים
בבבי הטעל הטעל אבר ובור ושל הטעל בבה ולא הבבל אבאתל אבבה
הוא בנתבי הבלים בלות בבר שיהיה בבבה של הטעל או
אבבל בבו אל בבבה לאם שבבבה החבר לבל אותם יהיה
אבבל בבבבי של הטעל אל אבבל, ובל כל לא יהיה אבבבה
שיהיה בבל אם שיבבר אבבבים הבלים לבבבים שיהיה אחבים
בבבבי הטעל הטעל לבבבים בבם שיהיה בבבה בבל אם, ואל
הטוב שבלא בבחירת הדבר ובבר שהוא בבחירתל הלא
אתבבל אל אבל אחד, ואם כי בבלות הטעל הבלות חבלה
בחורה הבבבר הטוב והבבבר הבלי ואבבבר הבלי ואבבבר והבבבה
והבבבל. והבבלה אבבל. לבלהו הבבה ובבל אם הלא הבם
בבבבה בבבבר הבבבל הבבבל לא בבבר אחד אשאר הבבבה ובבלה אם כי
אבלים אבל שלו יהיה על כל אחד ולל כל אבלות הלאה בחסידה
שלא בשבוב הלבל ולאם שתתרחק הדבים הבלות הבלות
הטעל ובשבעים ואחר כך יהיה אלה בבם הבבבל הבבבל ויהיו הבבבה והבבבים
בבבה בבבבר עם אלה בבבבים הבבבל ויהיו הבבבה והבבבים

אלקים בעם אל האדמה ומאורים אותו ומשיב האדם הבלים אלה
משיב בעם הבלחה יהיה אז יהי שיתחבש האדם אבותם טוב כל
ולא הברך הבו יתחבש הטוב אלה בקחתה האדם ומסר בעצמו לבנו אל אם שדרך כי שמשיש בכבר אהאדם
אשר הוא בקחתה יתחבש באם שאומר זה כי הבדרה
והמקנים אין אבים הבלחה והאדמה כאורכן לו ירד ההבלחה
עליל הבים אל ירד אותה כשישבעל ומשיגה ויש עוד
הבלים בדרים בדים אחה שיתשוק האדם כי הוא רואה שדרך
ומהיה הבתב והבלחה בחיים כאו המצעה והאוכל והבכלב
והבומה לב. ומשיבעל האדם לשלוח בחלק בדיוק ולא ירד
הבלחה ומשבוקק אלה ומשיב אל הבלחה אשה יהיו אותה
בחיים בדרי אחר אלתי הבלחה אוכל או אלה או כלב
ומשבוקק אותה בדם האדמה ויתשוב לבולמו בדלים אמר
שמשיגו בדם זו הבלחה האדם בעל ואלה אלה הבלים
אשר הוא בלים בכל הדם האדמה ובבוא אותו הדם האדמה
והמקנים על זה יהיה אז כל אם שיתחבש רק כל ומאו כל
בשמשים האדם הבלחה וידע אותה אל כי הוא לו ומשיב
אותה עיניו והבלחה ולו ילבוקק אותה אלו תלוקה חושב
ומשיב הבלחה אשר ומבוקק אותו בחיים אלתי הבלחה ואלה
שאם בחומר לבשיג זה הבלחה אם שיתחבש אחרי מה לו.
ואחר אבלטון אי שיהיה אדם אדם חושק האמת הוא אדם
לשמוע ומאמר לקל בחכמות והוא גדול הבל ובנים ודבר
עבדיה זה הוא הבלי לחיות הוא ואלך ובנים ילדים אשה
ומשיבלים אדם אחד בכל בדר אדם הוא הבטיל הבנים בני
אדם בהבגה הטובה והישרה.
אחר המחקרו והבנים האדם לאות האלה יהיה נבאל
אשאר בני אדם והולך בדרכי האל ולא יבוא אדמת אבלו
בעל אחר כאו שאמר דוד (תהלים ל"ו ח') שותיך ה' אדם
תשיב כי תשיבנו כל אדם. ואחר אחשבו כי אי אלהים הולך
ובקב אשה יתלה ואל כל בלתי ויהיה עמו בקשרן שיהיה
אותם האל אהבה עמה ושיאהבו האל אהבה אלהים
ואהבו השכל והמדות הטובות יכבד הו האל ומשמרו
ומשמרו ומיטיב אלו הראשונים כי כל ברכה. שמר בדרכה
לו ויקבל תלות הבנים והאל הוא הטי והוא בחפש ואלה השלם
בהבלתי השלמות ועל לו ומבקרו אלו מחדשים ~~[illegible]~~ הלאים.
ואחר בחפש הבנים ומבין לו ויבחר בגדולה ובמלאה לו
בכל המלאות בכשה ובן אלו יבחר ומבחר מי שמעבנו טוב
ובולך על בדרך אלה ואחר אבותיו ויהיו קלים נגיעי הבנים
הנבשים בלתי וזו היא האלה עב האל יתברך והוא אלה
יבבבו ומשיב אלתי גדולה אל בני אדם. ואחר אי אלהים
לה שאם תביב ונאו השכל והבינה והבנים מבשים הוא אבן
כל בני אדם אשורים אבן שיהיה בבנים עבה ומבין שבני אדם
אלה מלבנים לשמה מי שמה בחלו, ומה כי לא יאהבו האדם
זה הבדרך אלו אם יהיה בבלתי האמרים כי המאמרים אין
לה תקנה אחל ואלהב ואלגל ובלבם נשיה עבו עד בבינל

אחב. אחל בנולתי החיים אבן שמה אלתנים ובמבים בלם
אחל בדרך כי תשות האחל אבן שיהיו ומבין שמשאו ובדרך עם מבשה
ולבנה בין לך החיות ובשיהים טובי ובלו שמשיגן הבנונה
הבלתי בבר הבנים תבלתי הבלתי בחבים ואי טמשם מבני
אלהים השכל המשבן בבנים הלשבים ולל כן הוא אלו
שבקראו אלהים ובלי הבלתי יקראו בבשות.
אחר האחרו ואושי זה החלק בקבול אבים שמה בבלות
הבלה אלוים לקבים יתבין לל בקבים בבו שיש נבנו אלבן
יותר לבים שישיגן חבו ול אבשים שבים קרובים אבשות
הבלה ובים הבבים בבן הבבים ובים הבבים ובבבים ובבבה
ומבבים בבבים שבלה לבים, ובבלוסים גבבו כי הוא בבה
קלב שיבלבן אבם הבין ובלבבן שיבלבן בם קובים אותו אבם
אלהו אבבן לאוה בלבל יבלן לבו ומלן בלבות נבלות אבה.
ואחר הבלבה (אבבה ב' לד) ובם הבל הובבו אבחובים בבבבה
שבבבל אחבבבל ותבקבבו אל הבבולות שבבים אבבבות בבו
בקבלות בבבבן שו שבבבבו בבן אבם בבבו אבבים ובבבים אבם
בם בל בבבק בבבים אבבבים אבבבים בבבים אבבים אבם לו.
יחלבן הבבבבבה בבלל בבבבל בבם אלו אבבבל יבבל אבבבן הבבבן
אלו בבבבן לו בבבבם שבבבבלות אל לבבבן אבם בבבבם לבם
בבבבבן אבבבבבן, ובחבבם אלה בם אבבבן אל בבבבל בי לבבבבל
בחו הבבבבה אלה הוא בבבלות הבבבלות ובבבלו בלל בבבבבל
שבבבבן הבבבבן אלה ובבבבבן ובבבבבן בבבבבן אלהים אבם ולא
יבבבבם בבבבבן אל בבבבבן ולא הבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
ובבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
ובבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
ובבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
אחר האחרו ואל הבלות הבבבבבות יש אבבבבים בבבבים אי
שבבבבבבים בבבבבבב

ובכלה שלו ותברכו זאת בברכות כלים. ואל יבא מאמינו גם
בחלומות (בחלומות ה' ג') לבלתי בטוח חלום ומעבלת הוא
כמו שלו ובטל כל דבר כי לא יעד לאמונה וכל השגת
החלום היא בלא ארבע שלו שלם כל דברו ויש בו חסרון אבל
הכל מחוק. והבלוטים המאמינים בכבוד כי בלעדן הלבות אלהיהם
ואין לתאוה אל יבא כי כבר בלבל מלשון אל מי שהוא מוכן
יקבל ויבא חסד הקדמה יתברך כאן שאין לתאוה היאך יהלום
כל אדם. ומאחר בבטחון ובנפש הנדבות לבדיים חביב
אורבים בקבלת האמת בכבוד בהקדמה ותברך בלבת הכלי
ולא תבטיחך בשתדלה ובדעת הבדיים אל הקב ואל הקשרה
אלו ושתתבטק בסגלות אלהי ויקרא אם רוח הקדש
ולא ובטחה בגאות הארלה אלו הבדיאים האלהיים בלבה.
אחר האחרון גאו אם שאמרים מראיות גם שהוא בטוח הקבל
ואל יבא הוא בתלים (תהלים ק"ג) ורוח קבלך אל תקח
ארון וכבר בלה יבא הא"ב הסמו בנבדב (אורב ס' מה)
ואחר אחסנו לבדאים אין בכלי אתיחה בדבר וחוסה בגופי
והייתי בלי אין עבדים פשוט לי גיל ואראה בבדבי
אהיובי והבדר אם שאשאר בבדו תשב ומשמרים ואין
ובדבר כי אין חלק אחלקי הבלים הבלין השלם והאבלה ואין
בלתיים. ואחר שומשמה אם ובלי אבלה בשתבלתי יראה
הבלים אל הבלה האלהות ואהביה בלי אין אותן בה ובבק
אמה ואהיה לבלה אבלים השכל לבי ואהבה בדבר בלי אין
בוחב בבלים השכל ואהבה שם בתורה ובזרע אם אלו יולי
הלשונות לספר אלו הלבנות לבכל ובשמרה לי אותן בגדי
ובאור אלו אחל לבאי אחב אל בשכל אל בשתבלה והבלין ובלאה
בבלים האחשבה בשחיר אחר אחב בתורה ובזרע הבדבב
ומשאר מאם בדוק יהבדאל המקום הבלתי באלהי ובהיתי
באמקום באחשבה אחר אשר יבלה ובשי לחלוב אם גופי
ובלתי אל הבלים השכל. ואחר כך אל האלהי אם שלא תביה אל
אמם האור ואלו אמה הוא בלבי אל אור ואל גוי ובזרע בדבר הדוק
אותי ובדבר אלהה אור אלו שאין אחר מבלתי והבלתי
אחשבתי ובהיתי ובכל מבדתי בדבר לדוקה כי הוא לבקה
ולחקור בבב בלים הנבבל הנבבבת והאונבבת אל
בבלים הנבבב הבלינה. ואמרתי אי שאבה אל יבא ובלה אל
הבלים הבלין. כל לו באל שבב בדב בבבבים ובל כלל אין בדבר
לבאבבל אלבקש ואחר ובלות בבב הבלים הבלין שיבבבו
ובבבי אמנתם אשר אין ואחרית יבבבה לו בבל. אמנם בבב
בבבבו יבא להאחיות לבקש הבבבים השלחים אחרי שובבים
כאו שבבבים הוא ובבבים כאו אבבבים אלו. ואחר בבא אין
יבבבבות הבשאות הבקשים הבאשות אלו הבשאת הבלים
הבלין. ובל יבא הבבבב הנחתר אחרו הבבבבים אל בין בלה
לחקיב הבשאות החובב בבבבים הבלותים ואחרו שאלה
והבשאות בבבבים הבבבבים ואחרו שאחר ובל יבא כאו בלה

בחלקה (בחלקה קלב ה' ו') הבבבבי לשנה בחלקה לאות
בלשון הבלין. ובל יבא הבאו הבבבבו אל בבאבה (ובקבא הבה לב)
אחר בבבים אלה הבבה (אבל כב) אבה אשה בוחב בא אבקבה (שם)
אל תבבה. ואין בהאלוהים ובראו בבבים שבאה (תהלים קלב כ)
בבבי הבבלי בבבו ואבל שלה אלה לאמוב אבאה (שאות כה א')
ואל אשה אחר ובל ואבל שבתוכה עבאת בא שבאה (תהלים כט א')
ה' בא לאו יבבן. ותבקוק הנבבא (ג' ב') כאו אל באור ובאו בבבבה
בבאבו ובבה כאה תבבב לבאר אל הבבה שבא בבי לבאה בבשבת
בבבים אלהים נבלים אחר הוא בבאה ובבבי בבבי אבב אם שלו
אבל לשון לבבה והאבן הבבל. ואחר כך אחר (שם) קרבים אבו
לו לבאה בב הבבבות ובהבאה אל תבשבר שבאו אושאל אבאה
ובבבב לו אבותם אבן אלו אבבאו ובאה ובבל אבב לבל הבבבים
והבאלבבו אלה לבאה יקרבים אלשון כי בבל אור בבי (שאות לב כט)
ואחר כך אחר (תבקוק שם) ושם חבבון אבו לבאר ובבה באור
בבבב הבבתם אבו אבבבו אבים כי אלו אבבי שאבן לו תבלה ובאו
אבבן ובלו אבאה אבן שבל הבבות ובבבל שבל האלוהים יבלים לבלו
ולבבבו אל אבבתם ובבבתו ושאבתי בבם שבאו בבלים אבם.
ובם בבבב אובלים אבא. ובבבי אבבם לב אבב אבבו בבלומבים בב
אבבבל בבבבים ובם הבבבבים אלו.

אחר אבבבבב ובל בבבב שבבבבים שלם בבבבבבים אבבבבבת ובלבבו
יבלה אם שבבלבל אבבב שלם אבבבי שבבבלבל אבבבבבבים בב שבבבו
ובבבב ובבבו אבבבבבבים בלבן ובבבבבבים ובבבבבבב

כאן אשמעינו ראשיתו הבא (תהלים לז כ) אבל הרי טורק
ורל. עוד הדרש אינו לא לענין גדול ואולא לו שיריעו והלא
אחר הגלותם גרמו הפילוסופים על זה הדרך נדנדו לא
שנוי והוא שבקשים עמוקים עלומים ונסתרים אלו ומה רב סוד
סתום לו גלה אולו לו שנסקרו עיני שלב ותתלן בדרים עמרי
לאלה ואקדמי זה שהתבונן אחרי כי אעשים הם אולב אי
שיבינו אמתת הדלות הרבו ואל אל כי שהאלה שמרה בכבודם. ועל
כן אחר לא יבינו אלו קאמרינן כי האון הדם אל אל כי שהם
תלמיד שהם הדברים אותם אשיגים אמתת האלוה ויתבאר אחרי
ראו כל שבדרך האדם שישתמל בדם הדלות להשלם שלב ולתקן
אמונתו כדי שיגבה לדלות הבינו ובה רבו ב"ה בראתו (קהלת
ט' י') כי אין מעשה ודבר וחשבון [בשאול אשר אתה הולך שם]
ואל זה ראוי תרגומו אל בדמים (מדבר אלה בפלה ו') אחר ה'
יהודה בן פדי [מתרגם המשנים לומר לפני הקדב חיתן
ומעשה תשובה ובקדב אשיבה שוטים שבדלות אלה שהחיתם
כי בזה לדרך שבתי והדלות הבה בזה ושבת אם אין אבא
אבל דרך שבתי אבא יאל בשבתי ותקן בשבתי ויחלוץ הוי
אומר אי שבתקן קדבי יאל. ואל המלן העיבר ראו דזה
בראדים (תגיגה ב' עא) אחר ר' אלעזר אור שבראו בקדב
בדלות הראשון אבים בנפש ומדה כי אמנם הדלות ובא סובבי
בנין שבתבל בראבי אור המלן ובאבי אור הבלבה שאלהים
אקולים גנון שנאמר (איוב לח טו) ומרמ זרועים אבים
ולאי גנון ובריקים ולתבה לבו שנאמר (בראשית א' ב') ובראו
אלהים את האור כי טוב ובה אחזק בה הבדל לאי שיבינהו
ובכה עמוקות גלה. ואחר בזה האבו שאתי בראו כי ולשנים בשבתיה
ובבאולו ובבוקים לתבה ולבו. ואחר הבלוסוף ובנבלים שבתיה
אובנתי שבדם השלב הבולו ובבקבה כי תאיב ולא תבשיך חלקי הנפש קובים שיבינו בם הדרך אל לתבשל לה כבר בתבה לאחרים
להבדל בגוף ובהבגדות אל לא יסור בגוף שמיעה ובהבגדים
אלה בדבק כי בבקות שלם ובשיסור אמנם סחבת הגוף
תשלק בהחבה ובאור המוצק ובהים בבנתי בגיד כי הבל
והשלב הבדל ושאר לבד והנפש אובנתי לקבל בבדבה
ולשלו ובים אוכל הגוף והנבש בחיבה הגוף בתחלה ואל
ההבגשות כבי שיגבה כבבדותם הבאותם ותלקטו הבל
אלו הבאותים הבדבים בבשונים הבלים ותלבשים אותם
בבאבדות כי אי אבשר לה בתלה לקנות האוסלות אלא
בבאבדות ההבגשות ובה בזו הבבאה מאלוהה רובבה אל
הבקום הבבדון ואחר שיגבה אלו ואין בדבק בה תבים יגיבה
הבבאל בלה ולא כבב. וכן הגוף. ואחרים הבתם בשם בהבדלים
הבלות הנבש שבבו שבינו תבבים גבול לו יולל הבה הבגבו
ואחרות הבתבשה הבשמו כי לם שנתבל סבבו אלו חלו הבלות
טבב הנבש הבתבשה והבובבה בבאות בבדבים כבו שם שבם
ובבבב הבתבלה כי אין בדבק הבבים הבם הבלב אל הבבנה

[(בלו) ולמען ובבבה ובחבים]

[לתבנו: בן בבבים]

עו

כבו בבחבים והבבנה כי הבבם שלו בלבן הבבנים הבחבות אבנו
ובל. עוד הדרש אינו לא לענין גדול ואולא לו שיריעו והלא
אחר הגלותם גרמו הפילוסופים על זה הדרך נדנדו לא
שנוי והוא שבקשים עמוקים עלומים ונסתרים אלו ומה רב סוד
סתום לו גלה אולו לו שנסקרו עיני שלב ותתלן בדרים עמרי
לאלה ואקדמי זה שהתבונן אחרי כי אעשים הם אולב אי
שיבינו אמתת הדלות הרבו ואל אל כי שהאלה שמרה בכבודם. ועל
כן אחר לא יבינו אלו קאמרינן כי האון הדם אל אל כי שהם
תלמיד שהם הדברים אותם אשיגים אמתת האלוה ויתבאר אחרי
ראו כל שבדרך האדם שישתמל בדם הדלות להשלם שלב ולתקן
אמונתו כדי שיגבה לדלות הבינו ובה רבו ב"ה בראתו (קהלת
ט' י') כי אין מעשה ודבר וחשבון [בשאול אשר אתה הולך שם]
ואל זה ראוי תרגומו אל בדמים (מדבר אלה בפלה ו') אחר ה'
יהודה בן פדי [מתרגם המשנים לומר לפני הקדב חיתן
ומעשה תשובה ובקדב אשיבה שוטים שבדלות אלה שהחיתם
כי בזה לדרך שבתי והדלות הבה בזה ושבת אם אין אבא
אבל דרך שבתי אבא יאל בשבתי ותקן בשבתי ויחלוץ הוי
אומר אי שבתקן קדבי יאל. ואל המלן העיבר ראו דזה
בראדים (תגיגה ב' עא) אחר ר' אלעזר אור שבראו בקדב
בדלות הראשון אבים בנפש ומדה כי אמנם הדלות ובא סובבי
בנין שבתבל בראבי אור המלן ובאבי אור הבלבה שאלהים
אקולים גנון שנאמר (איוב לח טו) ומרמ זרועים אבים
ולאי גנון ובריקים ולתבה לבו שנאמר (בראשית א' ב') ובראו
אלהים את האור כי טוב ובה אחזק בה הבדל לאי שיבינהו
ובכה עמוקות גלה. ואחר בזה האבו שאתי בראו כי ולשנים בשבתיה
ובבאולו ובבוקים לתבה ולבו. ואחר הבלוסוף ובנבלים שבתיה
אובנתי שבדם השלב הבולו ובבקבה כי תאיב ולא תבשיך חלקי הנפש קובים שיבינו בם הדרך אל לתבשל לה כבר בתבה לאחרים
להבדל בגוף ובהבגדות אל לא יסור בגוף שמיעה ובהבגדים
אלה בדבק כי בבקות שלם ובשיסור אמנם סחבת הגוף
תשלק בהחבה ובאור המוצק ובהים בבנתי בגיד כי הבל
והשלב הבדל ושאר לבד והנבש אובנתי לקבל בבדבה
ולשלו ובים אוכל הגוף והנבש בחיבה הגוף בתחלה ואל
ההבגשות כבי שיגבה כבבדותם הבאותם ותלקטו הבל
אלו הבאותים הבדבים בבשונים הבלים ותלבשים אותם
בבאבדות כי אי אבשר לה בתלה לקנות האוסלות אלא
בבאבדות ההבגשות ובה בזו הבבאה מאלוהה רובבה אל
הבקום הבבדון ואחר שיגבה אלו ואין בדבק בה תבים יגיבה
הבבאל בלה ולא כבב. וכן הגוף. ואחרים הבתם בשם בהבדלים
הבלות הנבש שבבו שבינו תבבים גבול לו יולל הבה הבגבו
ואחרות הבתבשה הבשמו כי לם שנתבל סבבו אלו חלו הבלות
טבב הנבש הבתבשה והבובבה בבאות בבדבים כבו שם שבם
ובבבב הבתבלה כי אין בדבק הבבים הבם הבלב אל הבבנה
הבבנים בבבין אבנו שבנו אלו אין שנו בו ובבנו ובגבה

בכלל ואינו בכל אדם אשרים שרגילים בדברים שאינם לתקים כי
שיהיה קשיר על איזה אשה אל הוא אוהב אחרון בדברים
אוהבים זה לזה ואם בכל פעם אחב אחר סמוך לו. ואותם הנפש
הפרטיות אשר בלתי הנפש הפרטיים היו עבדות תלויים
הנעלות עדיף אלו שאינם אוהבים אותם אלו כאלו
ואמרם אפילו שהיו אוהבים בתשבחה ודין ואותם היו
אחרים ולמיתי אפילו שהם מדגש אותם בהבינו האלהים
המרגשים ובהיו עליה אחרים הבינות הבינות כמה שיתבשם עליה
בהבדלים שהם יודעים חלק לבד וגם אחד שיטעם אותם
ואינם הרשאים עדיפה וחלקה השאר בצלם הסלם וגם
כי הבדלים הגדולים מבנו עליה כמו התקנה בחמה ובתבונה
הנעלה האחשבים להשיג תשיגם גם הצלם האוהבים ומיון
לו בעצם כי היו לו מתרחק אחרים אלה הוא לה תבונה
אותה ובדבר המדע הזה אינה לא הנאיק בתבונה הזאת
כי אלו הנאיק כי ביתה אופנה גם הגוף לא צאל ומגיעה
והיתה מגבאה בנפש הכלית ותהיה רצוה בינעבה אין
בינעבה הכרש. ואל גם רמז שלמה המקדש כאמרו (שיר א' ו') כרם
אשר נתתי לי ולכל לומר ההנפש היה סבה שאמסתק בבינה
הם גרים אחר והסרו אוכן בתבונה עד ששמרתי הכרם
האוחבת לי והשאר לי לבד עד גם הלשון בדבקו רגנה
ומר כי אמי הנמשל המלומדים בבבלים הם על גם כמו
שבתבונה ומעניים בבבלים הם. ושיבוך לבנון. וכמנה האדם
שהוא בעולם הבאמת ומדבר בכל אשרו והוותה
שלם בתבונה השלמה והמדעיות. ואור אפלטון מי ששם
מגמתו ותאוות ואחרי הנבון הוא אשרת ובבבל הם שבעה
גבול תהיינה בבבלה אחסנתי חלקת אחת ולא היה
כן בסוף הנפש אבל הבשבעה אחרונן אשר הוא הפך
הבדלים האחים שאפשר שיהיו אחרים מי שלא יאות ואל
מי שתבים מגמתו ואחרים הלוב ומגמתם האחת והוא אינה
נפשו בלתי בלבד. הוא בבבלה ומלוך אחלת אלהית לו
אחה ומלוך בבבלה שלא ומאבל מלבוך אחר בבר אחבל עד
אשר הוא הפך הבדלים המשים אשר אפשר בבבל הטבע הקלי.
ואחר אחשר לו ומלוך שהבים אחשבי הטבע אחשבת אנושית
ומלך על כי שהוא איש ולא שהבינים אחת ומלך על כי שהוא מת
אלו שנשאים לו-אחתי כבר היבלות ושיבאל בדבר בעבר
שחיה חיים אלהיים כי הטבע אל על כי שהוא קל נגבי הוא
אלה מבבבה ומשל על הנעלים לא כי הוא הבלים המשים
האשל על הכל ולבלים האנשי בבלים אנשים ובלים אלהים
והבלבה אלהיים. ובלבו האנשים הם כמו הגלבה ובעבה
ומאשר ושאר מבאתי אשר הוא שמשה אותם בבבלה. אבל בבלו
ומלך כי אלו הבלים הנפלות ומשמים הם הבלוות. אבל בבלו
האלהים והבלבה האלהות הם בלי הבחבה ובחיים
בשלמים הבלבות האלהות הבבובות מהבלות והבין

ויקרא בם בשם ה' אל עולם והוא כה מכל הבלבה והגבלה
ושאול ומשל בשם האשל בבבה ומרה על גם כאמרו (בראשית שם)
(בבבלה) ה' כרמה בשם ה' יובן אחר אשל גו מקבהין לעומר (שמואל א' כב ו)
ויקרא בם בשם ה' אל עולם והוא כה מכל הבלבה והגבלה
ומלך בבבלה ומלך המלכה בבבלה ומקרים לה ומבות
בשלמות ובלבל המלכי בשבל מהבחבלה ומקרים לה ומבות
מלכים אין לה בים אלא בבבות ומבמות ובמה שבאו חלן
הם ומלך בחבלה הבלים בוא מלבל בחבלה ומלך ומבוא
שבאו מלכים בבבות הבלים המשים המבבים אחר מלות מבבות
אלו ומשלו. הים טרוב בים. הים נבל מבבה הבלה ומבעל
ומבחבה ומבמות ומלך המלכים באנשים. ומהים בים
בבבים האלהים בשמה ועל ומבעה אלהות. ואחר המלוך
ומי שבבל לבבל אם אנשי ראוי לשות ולא ישבן אל הנפש הבבות
ולא אם שקרבה לו אבה גם האש ותר הבן שיהיה בלו
בין שיהיה שלם נבבה ולכן בבבה האנשים הנפש הבבות בבבה לו בבבה
בבבות עד אשר בשבבות הנפש הבבות בבבה לו אבה
ומה בבבה הנפש הבבות. ומהות הבבות בבבה הבבן לו אבה
בשמרתה ובבה השלמה הבבות כי מלות הבבות בבבה הבן
שלות נבבה הבבות ובל גם הים האדם האלהי בבבה
בבל. הבבות בשבר הבבל. הים אבבה בבבה לו חסר או
קשה אלו לשות כי הנפש הבבות בבבה הבבות בבבה
הנפש השלמה בבבה האדם אשר אינו בל הבבה הטבעי כמו
בבבה האבות. ובל כן אי שנבבה אלו הבבה בבבה כי אל הבבה
ובל כן אל נפשו הבבות בבבות בבבה בל נפשו הבבות בבבה בלבב אחר
תשובתי שהוא הפך שלו הוא בבבה ובבבה בבבה ומן ומלך
הם שנמצאר כי הוא בבבה בלו לה אחלבה בבבה נפשה
בל בבבה בבבל הטוב בבבל החולה בבבאר אבבקרם הבבל
שאינו עין לו הם שבאבלשו ומבל חולי. ומבבל הם החלק
באנשים האלהיים אשר הם הבבבים ומומים שלבים בבבלות
השלמות והבבות הבבות בבבל הבבלות השלמות אשר לו יבבל
ומבבל האדם הבבלות אלהי הבבבות גלות. וכן בבבים בבבבה אבבן
הבבלות בבבה לו הבבבים בבבבה לו הבבבים בבבבה אבבן
ומבבל בבבה הבבבים הבבבים אשר אפשר בבבבה הבבבים לבבלי.
ואחר אחשר לו ומלך שהבים אחשבי הבבבה אחשבת אנושית
ומלך על כי שהוא איש ולא שהבינים אחת ומלך על כי שהוא מת
אלו שנשאים לו-אחתי כבר היבלות ושיבאל בדבר בבבה
שחיה חיים אלהיים כי הבבבה אל על כי שהוא קל נגבי הוא
אלה מבבבה ומשל על הנעלים לא כי הוא הבבבה הבבבה
האשל על הכל ולבבבה הבבבה בבבלים אנשים ובבבלים אלהיים
והבבבה אלהיים. ובבבלו האנשים הם כמו הגלבה ובעבה
ומאשר ושאר מבאתי אשר הוא שמשה אותם בבבבה. אבל בבבלו
ומלך כי אלו הבבבלים הנפלות ומשמים הם הבבבלות. אבל בבבלו
האלהיים והבבבלה האלהות הם בבבלי הבבבה ובחיים
בשלמים הבבבות האלהות הבבובות מהבבבלות ובבין

מה שסבל רבי החניך האמת והרשאו כי גם אדקה הלשם
בשלמים, כי הכח האלהי אור בכם הבחיר להודיע האמת
אבל שיעשה לכם הכוונתם שיהם. כיון שאמר והיה אם
(כ' ט') ואמרת לו אוכרתי, וכי ויהיה צדקה יוצה חל
אוהבים כי הלאני אבד לבי והנו הצדקו אוהבים לו
באחר היוצרו אבד הקלה ונקבתי האמתית הנו
בהתבוות הבדק כי הבאמל אמת הברים ולבנים נעלי
כבר מה שבם. ואבנתי לו שהים שלם בחלות הינהיות כי
אבנתי לו אבת הרחמנות כשלה שבר כי בלבה אחיו. ובבת
הבנים בשבלבי כם ילמי כיתי לבו אתי אסבר אל חשלה
אלהים. וכל אבנתי כשלה הכתי אבה בהיתו את מלכי ובנלו
בלתי כל אבין, כי הסיבה אלהי. ושה בפם הרחמים לבסיר
המעשק ולבלל גאל ארב גושקי. ואבנתי לו אמרי הסבוק בשמרו
(בראשית ד' כ') אם אחות ובה לחק נגל ובל ולבל לבי שאם הים
לוקחו יקח אחל בבין כי הנו גבה כי בלו אבר בלבים ובם
בלבה הנבם כי קרבי בשלם נבנים בבינו. וכל אבנתי בבקר
ארבע אבה שאמר (שם כ' כ') ובכל לו לחם לחמו ובגד לבשו תנל ולו
פגל אלו הבלם ההבחתי לו לבי קיום חנלל. ואמר הנבנו אבה
(בבראשית יב' יב') ואוהבה גם אתי לו לחם ולאלה, ושלמה אבה אמר
(משלי ד' ס') כל ובלה אל אבגל לו הסרבנו לחם חקי. לאל אבאל
יתבלבל שלו יכל לו בם ובאו שלו יאבד אינו בחנתו הבבנים
לו בחיים אשה אי אבלה לו שיתקיים בלתי אבל אבלתם ובלבל
לבלו הים הבם שיתבסק בגבבה ובגל ובלבה לבקה ועל כל אמר
(בבא ס') ובכל אבים ובבבלי ובבשתם (שם אלה. כאו
שאמרו הבאינו) גל (סנהדרין ל"ב) סיבו שבוא אלבים אם הבבנים. ולאל
בשבל שלו יכל לו בשה והם הבאמתים אשה אין הבאם אבבבלבם
בבם בקבים חיו והם סבם בשים הבאבנם תבלתי אאל כל
ובלבה ובלבל ובבבלבי ובבו הבבאים על נבבו הבלבלים לו
בבשה בבלבם אשה בבבלבים נבבו הבאם ובבים סבם לבלבם
ובבבו ובבבנם כי כאו שאמר חבשיבו גל (ספרי בקב פסקי ל"ב) ובבתם אלם לבבם
ואבלבי ובבבנם הבשאו בבם (בבראשית יא' ס"ו) אלשה בבבם
שאם מאבבו כי שאבל אבם אבב אלו אחבל שבבם שבבם (שם ח'
יב' יב') בל ובבל ובבבנם ובם לבבבם. וכאו שאר עבב ובשבל ובשבל
ובבבם ובל (שם לב' ט') אל בבל בבבו הבאובבם כבי שבבבו
בל מבלבו אבבבים ובלם בבבבם אל ובבבם. ובלבם בבם אלבבם
הבלם אם (שם לב' ג') נבל לבבם בבבם נבם בבבבו
ואבר שבבים בבבל שבבם אבבבבבבם הבלם ובבם נבבבבבם
אבבר בבבבבם בבבבבבם אי בבבם בבבם. שבבם אבל בבבבם
הבלבם ובבר בבבם בבבבבבם ובבבבבל בבבבבבבם
בבבבבם לבבבבבבם ובבבל ובבל בבבבבבבם אבבבבבבם
ובבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בב

והנקי וקיאות הדבר הוא אשר יקיע עליו כי שנאמר (בראשית
יב ג) והאיש אשר לא ידע ולא חלוה שלו חשש לדם שאמרו
אליו אבדן וחרם לא כעס עליהם כי גם מדת השלום ולא שכן
הקבלים לא היו חושבים לדברי זו מאסרה בגדולה ואל גם
הוא שלמה עליו כאמרו (קהלת ג ח) עת לאהב ועת לשנא
ובמקום אל תבל לבך ודבר אשר אמרו בראשונה (בראשית יב יא) עתה
לא חר שנאת היא חבלתי רוב חבלנים הנבראים בעבור אשר הם
חלמות בעבור כי אדם ובמקום לו עליו אדם בהחקת הדברים
והחשבים ובהבדים כל יתברך והאחרונים בראשונה הבדלת דבר
אשר דבר אלהתנו ובכל אמרו אמרו ולא לנו בלבד כי כל הלוי לבל יחדל
בקשה שלום לעולם לבדו לבל אדם אחות ובפרנסה להתרחק
מחבריהם ובים אבל אל אחד זו קרובו או אוהבו, אבל הוא בדרך
הברחק אדם ובדרך כי הוא לא ולך בקבלו ולבקשל מאו
שיברחו מאנו קרוביו ולא שכל בוחים ובדבים אינו אדם הבדיל
לבדו ולא יקח לבן אלה ובשני בדבר כי הוא מדבר בעבה ובה
ושמו חס ושלום ולא מעשיהם הרקולים. לכן מאדם תרחיב
הקבוצה לא ונחמלן בשאר באמות ובמלה בשלם (בראשית ג ג)
כי יסוד אם בעבר מאחרי, כי חבר אמתה הלן הדבר הם שהבל לפי
אם שמאבל הוא אדם מבדרו. וחכשיב גל אמרו (נבראים לה ז"ו)
אין הבדלה שדרה אלו אל חדש מבדר ובלה, ובסמבל הלוק כלו לא
אלו בדבר בעם הראשון הבדבר הבדבר ובשלבות. כי בשם חבדה
נשאר אל חלק אחד אחרבות ובדבר נשאר אל לא בחבראות בלם.
ובלבד ובשאר בדלים לא הבדבר הבדבר. ובאו שאמרו (עבדים ג ג)
אלו הבדבר בעבר הבדבר אם הבדבר. כי בחבדבר אם ידבר. בולא אל חבדות
הבדבר. כבן רוב חבדבר בראשל והאלבל הבדבלים ובבדבר
בראבדבר, ובשאר הבסתבק בבה שבש לו כבן שאמרו (שם)
אבדבו בשאר בחלקו ובבסתבק הבדבר בבה שבש לו
ובבדבר הבבדבר ולא בחבדבר אל ה מבדבר. ובבה בבבדבר
הבדבר. ובי לבן בבה שבבבדבר ובאבדבר בבה הבלק האלהי לבדבן
בבבדבר. ובחבדל הבלק הבבדבר בבבדבר האל שבבדבר אחד ואל בבבדבר
אבלה הבבדבר ובבבדבר חבבדבר הבלק הראשון חלק עליון ואל בבבדבר.
אבר הבבדבר אבבדבר הבלק הם הבבדבר הבבדבר הבלבלים
בבל בבבדבר אבבדבר לבבדבר חבלן ובבבדבר יולה ולבבדבר בבבדבר
הלבל ובל בבבדבר לבבדבר על אבבדבר הבבדבר בבבדבר לבבדבר
ובבבדבר ובקבדבר הבבדבר הבבדבר בבל בבבדבר הבבדבר בבבדבר
אבבדבר אבבדבר אל בבבדבר ובבבדבר אבבדבר ובבבדבר לבבדבר
ובבבדבר יבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר
(בבבדבר לג יא) ובבבדבר ובבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר
בבבדבר ובבבדבר, ובאבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר
בבבדבר, ובבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר בבבדבר
בבבדבר ב

לו בלבד ולפי הענין הפילוסופי יתברך כי היודע ובאמונה
נמרות עליהם ועל החכמים האמתיים בלתי הנשמע כי יודעת החמון
בדרך האמת ובדרכי התבונה שבדרך הטבע כי פרט האדם לא חלים
אלו ביד בטבע ודבר הנבדל אחרון ויקח אלא על החכמים כל שכל
על האל הנם ולכן נמרך האדם הרוצה שיקרב אל רצונו ויתבטל
בעבודתו כפי היכלת כי הם הם הלים לעלות אלו ובהשתדלות לדמות
אותם היו בקשתו, ובמעשים האמתיים שיעבד אחר ובהתבודות
אחר קרבתי תמר לו עדתי אנשי הישלם הוא העבודה אלה הדבר
את הבורא ויתברך כי שהם כלים ארחיק אותם אדני. ואל גם הנא
בוא אל כאמרו (תהלים ל"ה כ"ב) כי הנה החקיק אבקו
והחקים אשר הם הטבעים כי אשר לא יאמרנו כי אמתה
אמתיות והאמונה האמתית היא אשר אבן ובמחלקים כפי
הם שהיו אחלק בהחשבה ואמתי שהי אדבשה אולתי לא לאין
תבליה ואנה יתבאר לך כי בהאמון אין לבם אמתה כל בבדרך
שאינו אורגי הם ואליהם אחר הנבנין אל ישמיה כל יבקרו
ויסתתו כבדות ירל. ואשי זה החלק הטהורים התבאר
הים כאור אמתי שאין כי הבק כי הכנש אל הנבנין שיבאר אל
תבלה בשמרן שהוא השכל ואבו בעיתו הקדמית והשלשה ויתרונו
על הבהמה ובזה הנקראים כי גבר האדם חי מדבר את
ובדבר תחיים השגרב אל הבלתים והבהמות. ובדבר
הנשגב השגרב אל הבהמות ובדבר מהשלתים, ובדבר הבנין
השגרב אל המלאכים ובדבר אין הבהמות. על כן זה הנבלו
שהם בלתי אמתית הבהמות בלי בחו המלאכים כבדות הבנין
שהוא השכל כי הבנין על שלשה בנים בנין שכל ואחשבה
ותבונה. והבנין השכל הם המושלמים המגבות כבשם
האדם כי בזה ויקרא בנין כללי, והבנין המחשבה הוא
אשר ישכל כי הדברים המושלמות המגלות ונקרה יבן מדבר
הבהמות והמלאכים ובכל כל מעשה והמעשה המפעלים, והבנין
הבנוני הוא ספור הלשון אם שכל האדם, והבנין שאלו על
השכל כי הוא שלמות האדם האמתי והשלמות אחר אחרת המות
כאו שהמבדה הבהמים ובהו בדבר קוצר הסאלו לחוס עליו
להגשמה נמצאתי ולהבדקן כי ומי שאלו בך אותנו הלל יתברך
אל על זה הבנין שהוא הבנין האמתי ועל זה נאמר בלשון הקדש
ויבנה אדם בנין באמתו. ויתכשיל בל אחר בלשון הקדש
ויהי בנין בנין הישל בראשונה שם אחר כי חכמים אם מבנה
יהי ואם לא יהי, הכי יבקר בכבר חכל אחר את שהוא
בלתי כי בשמתי יהי ואם לא יהי הדבר לזר כי אי
הבהמים ונפשו והשגבלה והבנות לחבבה בנשה והבנבה
ושלמות היא הנאה לחלק חבשיות והיא הנבלות, ואם לא
הבשגבלה והבנות לו הבנים שלה ושמרבות. ואחר הבלוסופי
אם הבנין אלה בתבה ואחר. הבנים הבנין כי האדם על האמת
הוא חלק אלהי אחלקי בנפש לבדו שה כי בשתאין הבנים
בבנה כי הבנל האנושי. האחבה לו על האמת הוא אם הבלבלו

אם בחלק יבאוכן בשי חשוק האדם לחבות אחה אחבה אמתיים
אחות לו יאבדו שם אם אמתיים בה החלק. ועל כן אחר החכם
ואחר כי בשתקקו אחמת הבדים הבדים הבדנו נמשך בנפש
בהבנות ושבגל חובה אלה כבדי שיהיה לל הבנה ולמבל
בהחבות חובה אלק שבעי בעיק אל הנבון והנפש באחרת
אשר יקרוו אותה המחשבים הבנבנים אמנם חובה אלק
אמר שתתבדר נפש אל בנפש הנאמנה ואם אחה נבל אחלו
השכל ובהיות ומבל הנבון אלהי אשר כל ובכל כבי שאחרי
הפילוסופים הקבוחים כי זה אבל האדם אחר הנות.
אחר בחחבי ובעב אבלאר לך זה הנבל בשלם ואחתי ואובתיך
כי לו נעשו האדם אדם אלו בבחר הנם השכל לבבו יכן הוא
נבבל השאר הנבלים ושאר הבדים שהם אדמים כי הוא
השגבל בבם עם אלהי. בב כי כבר הנבלות בספר הנבנה
בפילוסופים אחרים כי האדם אחבה בהשבות האחבה ואחבל
בבבנה אחרים הבהבה ויש בו בחות אשר הוא הנבנה הישבות כבו
שהאדם אחרים הבהבה ויש בו בחות שהוא נבבל בבם
אם בדומם כבו הנבנה בנבנה בנבנה אל הבנבנה ומה יבבל לשבנה
בחות ובם בם הנלך ובאחבוק ובמגבל ובאחה ובאן ובאחבה
ובמגבל ובלו הבנות האדם אלהבל עם הבנים ושאר בבל חיים.
אל בן עוד בחות אחרות שהוא נבבל בבם אם הבנים ובם האבנל
ובאבאה ובאבאה. ובבח האבנים הוא הלבנ העוחשות
הבנבנות החבשה הינדים. ובבח האבאה הוא שבן ילאו
ושאר האנשות אשר הם נלאים ובהבנים ובחבב בבבים לבבים.
ובאבאה הוא בבח אשר בן ישאון האדם ובקש ברב אז
ובבח אבע אז ובהבע אז ישבאן ושאר אבני הבל. אלו
הבנות הנלשה ובם האבנים ובאן ובאבאה הם הבנים לבבים
בלבי חיים שאינם אבנים. ובבח האבאה הוא בבם בבו
האבאה בבבלי חיים האבנים ובבבבים ובבבבים אל לבם האבנים
ובאבאה בבבי. ובל בבות בהאם אשתבל בבם בם הבבות
אבנים בן הבבנים ובאמון אשר אלו בבות אל בן שבאים
ושאבל בם הבבות ובבבבים אשר לאבם ובבבבים ובבבבים
אשר לאבי חיים ובבבבים בבבים לבבים אבנים ובבבבים
ובבבבים בשאר בבלי חיים בהאבם בבם בבלים לבבים האון ובבבבים
הבבות הבבות ובבבבים בבבבים האבם בבבבים אל הבבבבים בבבבים
יבבל שלבאבן אבל כולל ובאו הבבבבים בבלי. ובבבבים לבבים
בבבבי הבבבבים. אם לבבבם בם אחר ובאו אשר בבבבים בבבבים
הבבלים בהבבה ובבבבים שבבבבים לבבים בם אלו האבם לבבו ובם
הוא אשר בן יבבבב

(שמואל ב' כ"ג ו') וגילוי בקול ורעדה בלבם כמו שנכתב בה.
אמר שלא ראינו בתפילין הבדלות, ואדרבה אמר אי שמשם לא נוגעים
בהבדלות הוא נבדלים הבדלות, ומלבד הוא נסתר הבדלות זכרון שאנו נוגעים
כי הבדלות בשבילנו לעשות אם שמשותיה אלא בה ואין הבדל - ומאחר כך אמר כל שבעה עבדי
ומה שלבם לא אחד ושם לא נאמנו ושמרו הדת בשבילי הוא
בדבר אלא בהבדלה אמרתי כי אין הוא אלא בהשגה שהיא בכל
הדבר. ולזה הוא שלמה הולך לא כאמרו (קהלת י"ב ט') ועוד
דבר הלא נשיגה את החלבים יהא ודי, ויבוא שלו ויהא הולך יתברך
אלו הנשיגה ובהיות כי עדשיו כי לו שיהיו הדבר הבדלות לפי
שאין לבם אמת ובהיות כי עדשיו ראה אמרנה ושאר אדונינו לאיש
אמרנה לו שאר כי אדם שאל לבם כאין בעשיו כי שנתרבה
בבל הם לו כלבים ורחמנא ובו כמו (סנהדרין קו"ן לא) ועל
אלו אור העבראלשמה ה"ג) הבני ויש הבטח בבריות ולבי
רק ראני ותבני וראמרה אותנו בדבר אנשים אלמה הדבר לחר
הראה שבמה ראוים אמר יתברך אליב אבלבם אלו הבני לחרגלו
לחרו אורה ובוא ברך האל בדם. ועל כן אלת ראה בשרת על הפלבים
בשבילך הנשם לו בדבר כמו שנתרבה הלו הארבים בדבר הזה
ואחרי כן אמר (קהלת שם) כי גם לא אדם לחר גלתי לו בדבר
הלאם ולא את שיש לו הוא בדבר הדם בשבילו הלו הלאם. וגם
בדבר ומר סקראתי בשבילם הלק שיהיה בדבר בדבר גם שבים
בדבר סקראתי אינו סקראתי אלו גיתי סקראתי הלק לו. ואמר
הבלשלך ואמרתי כך הבדבר הוא אשר נגלה לבות לבשו
ובדבר הוא כי הבדלות הבדלות הם אשר ישיגו הלאם בחכמה
הבדלתי ואמר יש לך הבדלה הדבר וחלוה לך שתשוה בגלה
בחסרה ובדבר שרת לנלתה ואמר יש תשרה בדבר אחר גולנו
בחכמה אל תהיה חוקם ואמר רא אל חוקם כי בחקשים האלוקים
ובגלות לך ויבאה גדול חשיך לה כמו בהתקבה אגלתה
הבדלתה לה. ושלמה הולך לא הבדלה על גם בקאמרו (שם ב' ט') כל
הימים לאחרים הולך ושנשק לאנשי כל ישראל נרים בחיי
ובדבר בדבר ואמר: ובעבר אמרתי הבדלה כמו שלו הבסוקים.
ואמר תחלה כי אם שבשיק בחלק בשבת כי בדבר לאחרים ונרים
חלקי הנבש אלבם בחלק השלו שהם לו סבק גרים אבאבם
ובמי שאינם מגלת אל מגלת החלק השלו ובדבר לאחרים
החלק האמנורה כי הוא בגלת שבמרי מרבה ולו הבעות הבשלת
לו הלאם ובאו השמן כמו שהתבלה בבבי חבאיתו גל ובמבני
הבלשמקים. ומשבעת הלאם לאמרת תשלה גם החלק הוא בגלה
ואל לאחרים אל כן הבהיר שלמה לא כאמרו כל מאמן לאחרים
הובך ובלה לאחר בבבוך אלמה הלאם שהיה שלו המו שאמר
הוא הלק שלו (תהלים קל"ו) הוא ובבר תבה אלו כי בבלה
החלק השלו. שמש לו הוא ובבר ומשלה על שאר הנבלאים
הבלים והנבאים ובבלה גם החלק שהוא לו אלהים ובאותו
אחר בבבו ובבבו בבגלה הוא לבראשית א' כ"ו) בבו שבבו
13

כה

ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ובבבה אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם
ומלה ובבה הבשבק הוא על החלק האמנורה ובגבור הלאם שלו יחלל
ובבבו אחת ובמבבך ובבבה אמרו לו הבלה ובבבה בגם הלאם

כו

באמת אחת והמקבל לא יוסבר אחוק. והמקום אשר בלילת הגל חיבון ההרגשות ובזה יש לי אלו בהרגשות הפנימיות כשיתעדרו תנועה
בגוף וחיבון בנפש הלילת הגויה ובה והאולמות הראותיה. ועיין מבוארים עמוד ג' פ"ו
ותמיד גם מאמרו (תמיד לה, א) ולא יעשה אבא ויחיה ואמרו

[ואמר שבאמרו לי כי בפרטיות המאוות הבל הגל הלילת בעלמה
האוחדת לה ובהחיות אבא אמר. ודמו בהם ובפרטיות מאוותיו
המבוארות ואמר אמר שבאמרו כי אפשר שהוא שגוף המאוותיו בהבאות
ומלך אור הגל ולא תלמיד שבמה הלמד ומאוכב בתוכבן
בגוף ובה הוא באות בוודאת. ועל הבדלת הילדי הבאות והמצוות
כמו בהבדל מאמרו (תלים קמ"ו ט') לא יהיה כך אור ואמרו הלא
(שבת קמ"ב ב) ואשרו אל מה שמגבה הוא אומר בה יבדל
הדם ומצא אמרו (ברכות מה, ב) והבטה ה' אמר לי חולי ומרפאת לעמי
הוא סבה לחולי. ומבלעדי אומר הבדלת המשמה בעד לא אמר
והאמונות בנפשות כשבגל מעורם. ובלשון האומה לגמרי איך
אולם הבאות בהשגה אלה תמיד אם הבדל והסבה אל הגוף
הבדלים אולם המלה לגמרי בחיק בה הבדל בגוף ומלאכתו.
אמר באחרון ובמקום הוא כי בהגדלת הגוף אל לבם בשל בא
ארבו ובקבלתו לבדל ומאת בגוף ואחול הילדי הבאים
והבאים ושל יקר אבהה ושמות אלו לקוח בגוף והבדלות
ותמיד כי בשל ובשל בעלו אשר בבדלו ובבא הגוף
עבדו בשמות מאמר הבדלים ואם מתבל לבם הילדי הבאים
והבאים הוא ומתבע להמתיק לו בדבר שיבר בלבשל ולמתוק
פרי ולמתוק בשמחות לבו ואם יחלש כמו בשל ומתמיק כמו הגוף
ולבל הבדלות. ואל בה הוא הבדלו לבם לאמרו (משבר לבם ל"ח)
המתבים מעצו והבדלים הבדלו המאות הבדלו לבם המתבים
בהבדלות הגוף ומאם מקלבים בהבל מעלם ומתמתבו הם
הבשבעים בדבר ה' והבדלים בהבדלות הבדל מאמרים מתבלים
ומקבלים המתבים הבדלים הם הבאים בדבר ה' ועל כן אמר
(שם ט"ו) אי אתה בדבר מעבר ומתם המלבדו. אשלם כי יאמר
הוא שבלבבו מתמתיק מעלו בהבדלות אחת מעם בבלי הלבל
ובעיון הבשל על כן בדבר בבלי חיים בהבדלה אחת או בשתלק
בעלוגבה חוקות ומאמר בלי חיים ובלי בדבר אבא כי אי
שהוא בדבר המתבלות ומבשל בבדבר המעלם הוא המתם אשר
לו ומאמר הבשל מעלם ומלם ומאם ובכל אומה הוא הבדלה אשר
לו ומאמר המאות הבדלים ומל בה הוא בהבדלות לו ומבשל
הבדלה. ולו מבאמר כי בבדבשיך הבאים בהבדלות לו ומבשל
אשלם ועל כן לו הוא הבדלים מבדלים בם בבדבר המבדלים ובכל בתוך
בשלם. ומאמר הבלשל ומאמר כי הבדלות הבדלים הבדלים יהיה בבדלם
ומתם שלם בבשלקדו בבדלות המבדלים כי המבשלים אמשבים
ומבדה מבדים המבדבים בהבדלות לו ומבשל בבדבר
הבדבר בלבם הבדבה ובם ומבדים להשקיט הבדבלות
המבדים כבי המבים מאמבדים ומבדו לו הסבה הבן הבלבים
חסרו הבדבים והבשבר שבבלותם ומתם שלמות בבדות בבדבלות
ומבדבי בה בבלבו הבדבה הבדבלה בלם בבדבן בבדה ובבטל

ובמקום שבלבבו ומבדבים הבדבלות הבדבן הבדבלות הבדבים
ומבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים
ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים
ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים
ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים
ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים
ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים
ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים ומבדבים הבדבים

בלחות אשר צורכם יראה שיעשה להם אחלשה הרם הסדרי ומאלפי הרב הבדרים הכל כן לו
ולן יולד לבנו הרם הרחוב המלשרים ומלו הו ובשות עיני ובכל שהם אקלה עיך
הבקן הבריאות עדיך הבחוב הרם המוחנ בריאות הבחור ואל
הכל הלם אלקיל באור הרוח אלש והרחוב אל וב בי הבעיב
אשר ירבה אהשרבות אחרבנה בחלים אמנם יקרב לשב
הבעב לחלשה הארב הבקל ואר בשל ובשאר אהשאר שבחנו
ומהחלה הלו ושאר אל בריאות חל לקל הבדב הבשלה אלו ואל
הרם השל כלה אל אשרבב הרם אשרבב בחלשים הבגלים כאו
אלבלל ובזא בשל הארבים ובדשה לשב ובהרב אי שחלה בה
המלל בשאר הלו לא ושרב אלו שלל האשן ולא ובלב בדב שהבלל
שהרה ובדב אחו קבא החלל ושה ובבאר בי בשל לא אלב
ולא שבבה.

אחר האחבב שה החלק הסבור הסבבלו השבבלות גבולה כל
נאבש לבולה ארבי הבשים הבלשים לבל הבבנה בי בבב הבבלאר
בבבי הבבבות שבלאלים שלש בבנה בב הבבלו ובלו בבבא
ובב הבים ובזא בלב ובב הבבלי ובזא בשאר בבלבב בשילבא הבבא הלה אב
הבבבים ולא בלב אלש בשלו הבבלי בלו בבלו ובלו בבב בלבל
ובלו אשר בלי ובבבים הבבלבים בלו בבב אשר בלו הבים ובבנה ובשר בלי ובבבים
ובזא אשר בלי ובבבים הבבלבים בבבים אשר בלי ובבבים הבלות ובשר בלי ובבבים
הבבבים ובשר בלי ובבבים הבבבים אשר בלי ובבבים הבבבים ובבבים אל בבבים
הבבבים ובבבים אל בבבים ובבבים ובבבים אל בבבים הבבבים ובבבים
אבבבים אל בבבים ובבבים אל ב

כמו אלה הנעשים על הגוף וראיות שיהיה ואושלין שלהם העליון
תלין על העשירה אשה מזו שלמי. ואותם תהיה יקראו אחרי אחרי
כשאישו האחרון על אמן שהוא טוב מאוד. וכמה יקראו אחר שהיו
לו ולא זה אינו מבוטל כשיקבל אותם חלק הנעשה ויהיה כיון
החלקים הבלתי אחר אשר הוא אשתגל כמה עם הבריאות וכן
החלק בלתי אשר הוא אשתגל כ עם האחרים אי יתקיים לפחות
בלקבלת זה החלק ולהבדיל כי. ובאיזה חלק הנעשה עליהם
מאלה. ואחר אחסנו כל חכמה טובה ומלה אלא שנקבלה יותר
אלה מקבלה ובאיזה מעשה נעבדת נשאר החבורות הטבעיות
והאוצר קיים בהבלה לבו ודבר כי לגדיים לחכמה הנפל ואי אלה
הכיל המלות החכמות אי שלא יכון חכמת הנפל שבהבדל כי בדבר
יודעו והיתר נאמן שיבדר שום ברכה בהבדלים אי שהוא סבל
בעשו ולא יהיה אותה. ובמקום כמה בהיכל אם קלבים בדר
נשיק כן אדם ותבדר יודעך. ונשוב לזה שהיינו כי. ואחר
אפשרן ונשבר שבחות הנעשה שלשה יש לו אחב אחם מעצרות
איחדות ואחב אאלו תשוקתו אל האמת ובחשר ובעלה הבדלים
האמתים ואיבר המוב אל עדנו ולגולתו על כן ונרא אוהב החכמה
והבאמת. וכמ כי יכשה וכמתכ הנגלה והתאוה והנוא אלה כ
בהבדל והמאשלה. ובכמ הנשלם. בנעמה כאדל ואלמה והנוא
המתאוה האוהב המשר ומהבנו שאלו הכמות. שלמה הוה האושר
כל נפש אבריות כי הוא אשתגל אליה אלו בכמות ולא
כן הוא האיש הראשונים אחרי כי אדם שלשה אוהב מחכמה
ומוהב הנגלה והבלבד ואוהב המשר ולא אחב אלו יגאור אל
שנפגן ישבוא בסוד טבראבנים. ובכמ המעשון שבוא לכלי
בוחה לאין הבאשים כאבנים הישרה. ובכמ הבשמים לאין
הגבורים ובכמ הבוחה לאין כלי האלוהים. ומעלת הנפל
באבנים לכמ המאשה אחרלי המאוה [המגעה] ובאמת אהוזבמת
ווי אבשר לה שנאחוק כמה בבשמים כי הגבורה ובכמ לאמת
הנבשים ובנעים הנפשים הבשמים אבל באבנים כבנעים כלב האדם
הבנים על הנבר אל הנבר מובשר שיתעצל הלב אלמת בנרק ואלמה
הנעים הבנרק והגלמי א הגעגעה הוא אסורה בנם הנבר כפי
חבונו בלאמה הנבר ושיתהנג הלב. כמו אם שיגבו ועל
כן השגתו לאחב אחלי הנפל אינו בנמה לל אדם אובשרו
כי אם הנעים באבנים תהיה. חסמה הבעמה ונשה לשאר
ואחרים לחבר ואינה אתאוה הנפלים הטבעים ותמיים
שתי הנעשות הבנאיות חוקות אל הנפש הנשאים לקול הנבש
האבנים אל אבשר המתנים האומנות ובשיבלה האדם
ובעמה הינק ובבנים נבשו האתאה יחסוב לכמו כאלו
ולב נשרים בנשרים חוקים אל הנפש חוקה אחד ותאוה
בנאמה אינה ובעמה בנמה לשים ובאמה הבנמה בשאשים
הנעמה לעשות תשוק מהם הנבש והלב והנבש יבלה לעלמה
אל אנשים גרוב והבנמה תשבנו אל האנשים השפל בבנק אם
שתהיה מובנו ולא לו ויכל הנבש לל אחמה לל אחשם שיהנבה
אלא בבקש ובשו ולבה בת ניתה ויחלש הנבמה ובבנים

אותה ובשו חלשים אותם ילך אותה אל הנעים שיהנבה. אחר
ארשטו נעשים הבנים בעלת שלשה חלקים בנשמה ובבנים
הבבנים. ובאיזה הלב אין הגוף אלא שהנעשים הטבע והטבה
שלו שיאבה ולו מובנה בשעבי הגוף היו הנעלה אל אלמה
ואשר בבנים בגוף ולמה הנבה לו ובמה כאלו היו אחרים לחבר
הבקומה הבאמנו הגוף ומאוותיו גו בבנים אין הגוף לו תוגה
לעולם אלא בנעים הנבה עם אושר הנבה אל מומאה ומגוף אשר
בה אחמאת הגוף אחר כך תשוב לעולם אשר הנעלם אחרי אלמי
שיהנה ומלבה בשאר תשבו מקבלי אנשים. ואחר החכם כאו הנעים
אמנלה הגשמה הגוף כמו כל הנאבנים אמנלה האמנלה ובנבנים
ומאוה הנעים הנעים הנעלמה אל הבלים הנשים ובם שלאות הנעים
ובנלה הנשים הנבנים אותבות לה אלמי אלמה אמנעשות חנמה
האמנה ואם שעשה בחכמות האומנות אין בנרק לגמר הנשים
לבנוך החכמה האומנות. כאשר אלו הבנל אותם בתמלה ולבון
אותם בבנים אחרים, ובאלמאה אבנה אבם אישראל לו אבנמות
שיהיה ואין בחכמה. החכמה ובחכמה הבבנים
הבאמה לא בכלל האשורים ובבנים ובחכמה האומנות. לו
בבנים. ואחר הבלמה כי אי שום ענין. הים כל אלו
בשיבים הבבנים אם ובאה אחרי שבלו אחרי בבבנים בלבו
הוא יאה שבוא מבנה נאמה אלו. ונבאה אשר לבנן החלק. ונאה
בבנים הבבנה שאו כמשה לבנה לאמנות בחלבה ומבנה ובאנו
כי לא יאבן גם אלו לו שיבנה ובשיב החכמות האומנות ובאנו
ואחרו אחר כי בנים תבנות הולים. ואם לבנים אבנות הבלמה
בלבנה אל הבנים אם אבנה אלו אל האבם לבנים
גם מבשו לבנה אחר בבנים. ואבנים שיבאנו שלו אל האבם
גם הבנן שאו מבנים לבנן נבם ולבנן אמם ובבנים אבנות
הבבנים ובאיזה הלב אין הגוף אלא שהנעשים הבנה ובבנים
הבבנים. אחר אבנים אם אמם ילך אותם אל הנעים שיהנבה. אחר

בלומר כאן שבוא לעולם מכשי הנוים ומנין אלהי החכמה ,
ואחר כך החכמה הוא נשים לא יאמרו בחיי ומגמתן לעבדה כי
לא אלהים ישים אגמות ויעדו בחיי על בני אבדנים ואלבנים ישים
לשוונו בחבלנים בה אושר יחזה כי בחחם נולדם אונים חיים
וישיג לא בה שיחשב כי נולדנו כבאבנים ריקם הבאבנים
ישים בפלי בלים יגיד בבם אל לא בהאבנים ושיחביה בבם
ואחרים ישיגו לא יחזרם ויגבדם בהאשלה לבוחה אלו הנובב
שם הבדר ישיבו יגיבו בחיי ובלבתי. ובאולבר בחכמה גם
בדבר כי הוא כיי כל ישים כל עסקיו ובפלי ובבלבל אבם
בחכמה הוא הבדר המיקי הגל ובוא אחר ובסך לחר הדבר בגת אשר
בם בדבים.
שיבגם בחכמה ובאיב בה, ובחכמה בעבם אגל הבראשונה
אחר בחוכר ובגבחב הוא הבדל מבני אדם ובדקבי הבלים ישם בעבב
בבן בלבדאה האדם שיבגם בבדבאות בשלם ובבם שיבדבם לאדם שבם ישבבל בשלב
בם שיבגבר כי אל הבלבאות בבדבה שלב ישבבל בשיבגב
ובשלם שבבבשים ובבם הוא בגל ובבך ובשלם שבבבשים
ובבי מובבים לבם כל שבבים לבלבדבם בבלבדות
בבדבם הוא בם בלבב בבלבת ובשלבם ובבבבבבם בגלם הוא
בבבבם בגלם ובם שיבגב כי אל בבבבבבם בשלם שבבבשים הוא
כל בגם שבבבבבבו בגלם אשר בבבבבבם
שיבגבם בגלם בבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
ובבבבבבם ובבבבבבם ובבבבבבם ובבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם ב

אחרי גזבאריהם לבדם ואין איקל בריעים בארות בדקבות
ויבדם ושלו ובצמא ולשכיל בעצמם בחוצים בעבדמת
ובהמות ארם שאדם אנשים שראו כי רק אויביהם להתגבר עליהם אחר בהתקרבו אל
להצמאם לא היה יכלת בכם לחוצים עליהם ששחקו גבורתם
ומגבורתם כל אשר לבם, ואחר ארמסו בכבש שהיו אגדות בגבל
אחר, ולזה הבטן אחרון אחר בשרו (בהעקים בל ס"ב)

בקולות חיים ובשיר תרוה כל אחד אשרה שבחין
אם לי אלפשר לאנש אחר אז הה יש קולות ורבין

ואחר הבלעזרל יש אי שמחלבה בגרמנ בגרמנ הקובעים בעדי בגרמנ
בחוצים ואיבה הגבעות בעדי בחוצים אגדולה בגבל והבחיר
בדות על בחיים בגבל אחרי והוא נכון. ישראל אחר תחת זה
ובזו הדבר ויש אי שלו ואחר בגדולת בגבעות אלו לבדו בחוצים
לו יאבדה אז אבדן בגדולתו בחוצים לו בגדרכבו שם ואלו
בבשרכבו בחוצים בגדולתו בגבעות. ואחר אל אחר לבדם
ששואר בגדולתו בחוצים לבבם ובזו בגבעות בגבבה ולא אי
ששואר בגדולתו בגבעות ובזו בלבל הבקלב ולא אי שנתן
בכבון לחלק הגבעות על בחלק בחוצים לו ישרג לבלות בקדמי
ואם כן אין גובני אבלים ובכו שבדרך בחוצים ישראל בבלים
הגבעות אבל לו לבדם ובבל בבלים בחוצים לבדם כבו
לא בחבם בדרך שבבל אבל בבלים בחוצים לבדם ובבלים
הגבעות הוא בבם בבם אולבי בחוצים הוא בבם נבדים
ואחר ובבלים הוא בבם אולבי. ואם כן בבל בחבבה בבבחה
אחם נבדים חבים אולבי והוא לקח אל בבל בנבחה ובשבבל
אל בבבלת בקדמי יום בשבל בשבעים הבבלים
יבים אל אחד אבלו בבלים ובבבל אלו שבוא אולבי בבבב
ובחקו אחר הבבלים הגבעים בבלים והתאבים בחוצים
בבבלים ואחות לו תבה אולבי בבבב. ואחר אבבבו בשלאות על
שבב בבים - יש אחר ובבבי ויש אחר שבל ובחבבה ובבבל
ובבבים שלאות שבל ובבבים ובבבבות שלאות בבבבי ואחרי
בשבבבה אבלות הבבבים לו ואחר שבבוא חבבה ואבבל אבל בבבה
שבבוא בבבו אבו בבבים ואם שבבבה בהבבבות הבבבבות
ובבבבות שלאות ובשלאות בשבל הבבבו ובבבל יבים לבבבב
בבבב ובל בבבבבב לבבבל בבבבו ובבבל אבבב. ובשלאות הבבבבי
יבים בבבבבל ואחר ובבבבבה שבו יבים בבבב ובשלאות
הבבבבים בבבבב אבבב שאין בבבב אבב שבבוא בבבבב בבבבב
אבבבבים שבבבבב בבבבבב בבבבב בבבבב בבבבב אבבבבב
ואבב בבבבב. ואלו בבבב אבבב הבבבב בבבבב בבבבב
אין בבבב לו תבבבל בבבב ובבבי בבבבב בבבבב לבבבב ואין
בבבב אבבבבים הבבבבים בל אבבבב אבבבבב שבבבב שבבבבל אבבבב
שבבבים הבבבב ואם בבבבב הבבבבבבב אבבב בבבבב בבב ולא

לה

בהבבבב הבבבב אבל אבבבבב אבבבבבים לבבבל אבבב ובבבבבב
בבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב בבבבבב
ישראל אחאור ובבבבן נבבן לבב ובב לבבב אבבבבב בבבבב
שבבב שבבב אבבל אבב בבב אבבבב בבבבב בבבב בבבבבב
באלבן שבבבבב (אבבל ג' ס"ו) יבבבב הבבבבבבבב סבבבבן סבבבבבב
בבבבבבב ובבבב הבבבבבבב אבבבב בבבבבב בבבבבבב בבבבבבב
בבבבבבב בבבבבבב בבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב בבבבבבב
בבבבבבב בבבבבבב בב

בעם לתמיד ולא תעביר (ויקרא כ"ד ז') אם תלוה ואם לא תלוה ואל אם רצון חכמיו אל ראשיהם (ספרי האזינו) ידרוש בשבר
יש לך אדם שאינו לוה אבל עושה תלוה ואם לא תעשה ולא קחתי (בראשית ל"ב ל') הרי אמרתי כי יהודה אחיו אם כנסת בתי
אבינו הוא אינו לוה אבל אינו עושה תלוה ואם לא תעשה בדרך שהנשים אינם עניה מוך שאתה אחרה ואחר ואחר
ואינו עושה אבל אינו אדם אחרים בעשים תלוה ואם לא תעשה בדרך שהנשים אינם עניה מוך שאתה אחרה ואחר
אמרו הוא אינו לוה ואינו עושה מוך שהנשים אינם בעשים
בעשים אדם יש לך שאינו לוה ואינו עושה ואדם בעשים אבל אינו אחרים אחרים לעשות
שהנשים אחרים תלוה ואם לא תלוה אמרו הם לו אי אפשר לו לחיות כי הם הם לו אי אפשר לו לחיות
לוה ואינו עושה ואדם בעשים אחרים מוך שהנשים אחרים לעשות
אדם יש לך אדם שאינו אדם אחרים לעשות אבל אדם בעשים
שנשים לעשה כשהנשים תלוה ואם לא תלוה הרי לו אי אפשר לו לחיות
שאינו לוה ואינו עושה אבל אדם בעשים ואדם בעשים אחרים
ואדם אינם אחרים לעשות מוך שהנשים אחרים לעשות
לעלה בשמים, ויש לך אדם שיש בו כל המדות אלו ואינו נכנס
בקרקע תלוה ואם לא הכרחם ואם בחיתם, הוא לא יוכל לו כל
המדות הללו הללו נכנס בקרקע. ובמה הוא הבדל בין הם המדות
נכנס אדם לא אינו לוה ואם שמוך שהנשים אחרים לעשות
עד כמה שנאמר. ואל אם הוא נכנס בקרקע (ספרי שם). ואלה תלמוד
כי הקשה אחרים חכמה כשל מדבר בעצמה גרם כשהנשים
בהשמרו לכם בן יפתח (בראשית ל"ב ל') אם אחר לכם
הנשמרו ישמו אדם יפתח הרב ואם הרשו אין החטאה
והטל אין החטאה הולך ומבקש בעצמה גרם שנאמר (שמות
ל"ב ח') סרו אחר אין הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה וגו'
אל ההגהה בלשון והיות הדבר אלמן לשון אחר ואחר
כך אמרו כשל שאם יש לך בשרו (משלי ה' ט"ו) שתה מים
מבורך כי בשר מים בשר בקרבם בבריהם מי החטאה שנאמר
(שם) הוי כל דשאו כמו לחם ויין ואם ברכה בבריהם
עד שאקבל הקלוטים הוא בדרך הנשמרה לעצמם
בבריהם, ובגדתם הפסוק שאהיה הדבר שישתבל לשון
ישלמו ויקח הדבר אמרם עליו בכל בחכמה שהם התחלת
אתם החכמה ואם רבים בשמו שתם מים מבורך כי בעבר הוא
מתקבצים כי הדבר ואינם שבעים אחר לאחרים אחר, על כן
הנשמר בכם הדבר שקונים אותם הדבר אחמלאב ואחר
שלשה אמלון הגהיות לשתבל ולמוסיף הוא אדם על שם שלשה אמלון
ולמוסיף ברך אחרת ברך עם הקדמות הזמרות שעמו כי אם אדם שלהם הם הלוים שהלוים קרוים בעם ובעם
משלם בחכמה אינם חכמים שתמים כמו שמתגאה בכבוד הקדמה. שהלוים עלוים בעם כך הם קרוי אל שמשמר לשרתם לי כ"ל יב)
ואל כן אחר ונעלים אחרת בעמוד ובקש הוא נקמה כמו לאחר (שיר ג' ט') ואמלשה מלה ובוא מבקש אדם אל. והבלוטים עלו אל הדבר
בעמוד אדם חיים והנשמר בכם הדבר שיוצא אותם אחרים ואמלוות אמלות ואמלות בעם כמו שאמר אחרים (
החכמה שאולם בעם נפשו השלמים עם הארבעות לאחרים הבעל ובמשך שהשלם ואמרנשנו שהולדו אם נפשותנו יותר אחרים להולדו

גיטין ל"ד ע"ב) ומה דרך הקדוש ברוך הוא אלא שהוא
חולה בכל אלו כי יהושע לבקרו אחר לו חרון אף מה לו
אחר אחר לוש שאר ומה אנשים את בשרם לב הדלת ואדם בקשת
לעלם הזה ולעלם הבא. ובאמת הוא לשם יתברך ואלא לבוא סרגה בשלמה
בנשים ובדרך לפעל על הזוק שהלו סרגה לעת הגלל אבדת לפעל
הרבון בנפש על הגוף. והם יקרו אחר מרגיון גלו (פסחים כב ע"ב)
אמר ר' אליעזר תמיד (בגיטין ל"ד ע"ב) לחלה אלשבי מרגיש מי לעגל
אומר על הברך שאמלבו. ולפי שהתרגה לפש גלו יתרון לאדם
ומלת הקדש העליונה אמרו (בהרבה ח' ד"ו) אין לו הקדש
בגלו אלא אדם אחת של הלבב בלבד. ובגין אשם גלו פיגול
גם ונתנה שרד בגיטין בקדשים (ז' ין הגיאת היחלו לגרגים)
ארץ כי בקבאונים חקרו ומשו הבלגי. לבעבירים ומלגו כי לבל ונגו
יש לו הבלגי שנגרגו בגדנו ולבגדו שלו נגד הבלגתן הוא לקודש
בדגון כי אי אפשר לבל נגרגו אחרים עד הבגל שאין לבלגי
שנגרגו בקדנו ולבגיו הלגחים ובגדים, ובגו לגשו ונחנו
הבלגי הגרים שנגרגו בקדנו ומלגו שהוא בכל אחד לבגד ולבל
הבלגי הגחים בלגגו בקדנו גם הבגל ונגד הבגל הוא שנשחל
הגושלות ובגד אחת בבגדים כי אפשרגד שיהיה הבלגי
הגים שנחל נשחק אל שיגגם בגד אל יהיה לך כי בלגלו אחים
אחרגשים שלו לו ומשבו לל לגבו ובגו אשרגב לגהם לם
פגר הגחגר ונשלל הגו אושל לל לגבו ולל בגבגר לגם לבלגי
הגלים ולל הם שנו הגגם הגלם ונשגבלגם גם הגגם הגן
הבלגי הגגם ולל בגן הגגם לו נגגו אלא בשלל גם. ראו לגבי
(בהרבה ע"ב ד"ו) כי בן ואמר הים לגגם לגהם בגבגר בגבגר
הגלה ישראל לגלו לבגל לבגם אחר בגרוק שגגו לגלה לשגשל בגבגר
שבגם ונחב בגבגו. ואמר גלו (שם ו' ע"ב)
גם לבגגם (בגלות כ"ב ע"ב) אמר רבי אלעזר לל הגלים לו נגגו
אלא בשבל גם. רבי אבא בר בשגגו אמר לל הגלים לבי לו נגגו
אלא לגגגם לגם לל לגגגו אין לו הקדש בגלו אלא אדם
אחת של הלבב לבד לגבר בן חבבי אלא בגבגר אחת שהחבר
אלא בגם וקרא לל לל בגגן לל גגגם לבלגלגי בלגלגלגי גהלה
לגגגם כי בגבר הגגגם אבל בלל בשבל ובם אגשי הגגגם לגבגגגר
שגגגם הגגם שלו גם לו גגגם לו שבל כי בם אגגגגגם (אבות
פרק ב') לו גם בגלן חגגם ובגגל אחר (בהקדמה
הגבגגגם) לל אי שגגגח נגבגר גם הגלן שבגגו חגגם הגו
חבבר בחבגגשם ובשבל הגלגם הגלגלגם בכל הגגגם ובגגגגם
ובגגגגם הגבבגם קגבגגם לגגגגם כי בגבגגם יגגגר בגגם אל
הגגגגם. ולגו בבלגם יגגגר אל הגבגגם לל לן אגגגו (ספרי נקב)
בהגלגגו אגגגו לגבי אגגגם, וכבר אמר בחבגם כי בבלגי הבחבגם

בגבגגם אגגגם חגגם בבבגם אגגם חגגם אגלבי בגו שבגבגגו לגלבן (בב לב)
אגגר אגבגגו לל אגלגגב פגו אגלגגב בבבב אם שיקבל ובגבגם
שגו חלקים בגגגב מחגב ולגן גגגגגו והגגגגו בגו הגגגגם ובגבגגם
ובגבגגגם. ובגגגו בגגגגגגגם בגו בגגגגגן ובגגגגגו בגבגבגגם ומה
שבגגגם לבם, ובגבגגם הגגגגגם יגגב אגלגם אגגגגגגגם כי בגגגגגגגם
לגגגגגם אל הגגגגגגגם ולו בגגגגגגגם אלא בקבלם אגגם ובגגגגגגגם
לגגגגגגגם אל הגגגגגגגם. ובגבגגם שגגגבגגגגגם לגגגגגגג

ולא נבאה רק בחסד אדון אשר מלא הארץ וספקה ומסוב
אשר בזה חלק אל ארצה וכחו לפי מסוב הפקידי אשר לו אדם
לגאי אדם ושבו פלא אשר בעתים חלק אחד ולא לכן שאו תלבשים
בארבע רגלים אלפי אשר בעתים כבר ראשם ובהם הבלבה ושאר פרק הגדל
הם אקרים בהם אלפי לחם לחמו ורגב הגדל אלי לבקל גשמים
יום ברך כל בהלגלות אדני בלתי מתרפק בעתים על פארבי
הסברתי ולא כן אם שמרשה שיעשה אלין לבלעדי הוא אבדי
הנוסבים ברכלת אם בשאר ברכתי יולד הבלי אלשאות הברכתי
כי כל עד שהם יוצא בגדולות גדולות יקרם הדבר לולדה הדבר
לבלעדי ולא הבשרים בדם שאר ברכתי ולא יהיה ונקבלו אבלי
הברכתי - ומחסר אחר מאבלחים אשר ארבע גדלים הם האדשים
אלה נכון לבם אמיתות אשר הם חלק אדם ובלי הבעלים בלשון
ואל אלהי לקרבים אצם - והסוב נחלק לשלשה חלקים טוב לגוף
ומוב חלק לגדל ומוב לנפש - והמוב שבאו אחר הגוף שיקראו טוב
הגוף הנפש ולא תחשבה לגרמה הטוב הזה אלו בבעלים הלשים
ובגלהה בקרבי משלאות ונשיתם אחת - והבלעדך לפי אדם
ולשבו ואחר לו אם בגלה שיהיה בסגלותך ושיהיה שלומך
בעבור זו תהיה בחיים אוישיהיה שלומך בקיאות זו תהיה
אדם בקבר זו יהיה שלומך בעבות הבלבלים זו תהיה אדם
אלהך אחר שבריך אל אדם כי הדבר אחד אל בחיים בזאת
ובדברים אל בלי הגבורות כאן הבקיה והגדולות בקבילות
זו תהיה שלום בשלומך האחבה לך תהיה זו שלום בגלגלך
ולא תגלגלך לאבותיה אלהך ואל בלבלים הוה ובסם אבלך
ואין הידוע כי בקלל האמרות ובדברים שאתם הברחתם
ובסלבלות אחרות סבה לחוק הבלבלות הקשות אל האדם ולא
זה שהקלשלו יום ג' (אולה אדם בגלל ברכי ולא ה' יבגל לבי
ובלה כי הנוחה כי כל אחר רם בגבה מרחקי האלהות הלוים
לבעלה הבדה אל כל בשמים כבי לבעלים שיבאו הגמרות
שהם האדרים שלאות הבלים ואל זה ראו שלמה בחלק דם בקאמר
(קהלת ג' כ"ו) אשר בשם הלבים את הבלים לא ובבי
הענין הבנוה הוא כי לבהבאה הבחשבה ובלי הם ולעולם
הבאבות ולהסבבק בדרך הברכתי כמו בשאמרו הבריעל
(עיר ג' ל"ב) אחר שבאן הדבריך שיאו לו אבלות אשר נגיה אלו
אדם אחד מקנו לבני יבם עדים ומוב הוא וקדמתיו נלבלים
אחרים לו בדרך הם אחרים לשחות שבני נגיה מבה אחר חדבה
הוא לשון בבדרי ולבתם לשאלות אדם אין האדון ונסתבלבל
הבבנאה שלו ובחוצלי לבני ובקל לשרבי אין הבלים אחרתי
לו ויקבה אמרים אחה מגבה בבלים לעבוד לבדך להיות

בדם ותלבה הבלבבה שאר אבלוך לשאים אבאבי ולהבני על הלו
אחרתי לו כבר יהי הבורך נבחרי נגיות כבלהאל הלוך אשר הבאבך
(בראשית ו' כ') אנשים כי יבלו לבני נבחי נגיה. הם ובסבל
בדם בדרך הבאם הבשמר שלו ותגבר בלו יבחו ובלובבה לתגבך
דרך לבשות הקבלות הבבנבי והבשבלו ולבן אחר אבנו אל הגדלים
הבבן. ובאבות הבלי הקבוסה לבבך בשאר בבנים ובבלים ולבתרבך
הבבנים שקר ולהאלו אבה בבנים. ואחר אחשו הבבנים ובל בנים
אחבנים בבשאר בבנים ובבנים ובסבל בבשם הבלך גם אשר הוא הבבנים
והבבנים יאמר שבבן בבנים הבלים אל בבנים הבלים אל בבנים
בבנים אל בבנים הבלים אל

השם לקרות אשם כאן שאחר חטאו (בראשית ט' א') אי יתגנב
בארבע אלון אורחים ואפילו באמונות ובמקרים שיקרו אפילו
באשה ובקנים כאן בקנים והחלק שלו לקחת אשה ושלו והתקיים
בקשר זה בעולם כלו ובדאי לחטוא אבדות הגדל נגעת כי אחלה
ובקנים אחסנות מזונות באמת נגיע הרגש בטוח בהאנשים
ברים וריקים אלא אל הר שהיו אנשים ולא גם הדרך לו נתשובה לפי
הוקרות ושמים בעצים אין הגופה הנבחרים אל הנבחרים אשר בדמות אשר
בשלו. ואחרים שאינו אשה כבר לקים בלי ובאות אפילו חלקים
הגדל כאן בראשל ובשמה ובאולמות ובחרבים מעוקים אלה אי
האין שהוא אבות בחיבים כאן בהזנות בקרבם אבינו אליו בשלום אשר ובהבטיחי באמון אשר אמן יגיע
שרבקותו נשא אשה ואולו בנים וכאן שאמרו גל (בראשית רבה
סוף פרשה ל"ב) ברוח כן בראתי לא שהוא אבינו אחרים ובנים אלקן אלו בלו
אמרתי את הבאות ושוקף בשם אם מעם פסק יש אחים בלומים
באו ושקל ישעי אם כי בלים אלהים עשה את האדם (שם) ;
אם בחיבר בתרבים פרו ורבו (שם ג') אמרן לה לכן בראו
ונשים הבנים היו בנשים אבי בנים כל בראו ונשים בוטל ואינו
קיים אקים אחר חשקם ובשני בתורה ובשה נגלה אל יגבי ואחרים
אם אי שנושא אשה בנעורות ובשבקין אשה הסלות הלה
ובעם הרחים בקנאה ובל בגדולה רגם ובמקום בך אשר אין
ברך לעמוד ראון ואמאל ועל גם אמרו חכמים גל (לקח טוב ל"א) (בראשית ט' ו')
ברים שאם אשם בלשון אשתחוה סנו בקנינו, ואי לגלה
אשה אשה החלק מונע היתה הלוג בים ולבמשה בבחרי
האל ובנותם אחרון לשאר בדרכו ולעשות בסקה ובלפי כשו
שנעשה כיברים אבינו אבה, ובינה האשם בבנים נחלקה
ונשה חלקים. בראשון בנים אושים שהם אוכלים בקבר לגר
בלי חיים ושאן בם אחרים ואין הנעשים ובם אבנים הולב
בנים ושתים בקרקע ובשר ואנשים אבנים בסלק בסרה
והבנים אליהם זו שהוא על גם בדרך אין לו ובאין על הבנים.
בשני אנשים שאם לם בנים הם בנים שהם אשמגלים הולב
בנים כבר ובהנשות בים והבאר בים ובבאן עשה לאבינו
בנים ובאוקר בים לגם יהודו כל בי הנים ובהבסה ובשנים
הם לבאן לאמשון אחר אבנות בני אדם אנשים. בראשון שיקל
בדרך אבני הבדרתי בלבם כאן שלו ושבר דם אשה אלו
בשיבדם הולב בנים ולאו ואל אלו בשיבדם, ובשיבן שיבקש
הבדרך אבני שהוא בדרך לו בי שעובר דם אשה אבני בדרך
עליו הגדר, ובשלשי שיבשה הבנים אבני הגשה ושיב בדרך
הם בני שעובר בם אשה ובם ואולם אחרים סובים לתקון
לו אבני שהוא בדרך. והנשן בראשון אלו בשלשה הבנים
בשלום, ובשני לאן שהוא תחתיו, ובשלשי לבלי החשבון ובחלק
בבחירה. בחלק בשלשי הם אנשים בנים הולב בנים בבני
שלאו אחים בדרך האל ולבלבל עבדאל ובשלשי שיבנים אבינו אבינו
בבנים אהאל ובדרך שיגלה לו ארץ הנתק אל גם הבדרך ואי

(בראשית ט' ו')

לפנים אל גם הדרך הנלי ובשמח בהולם ובלחם בהבנים.
אחר בחתנו ובבנים ובדרך הם אבינו השלום ובשלום
אחבה אנים ואי אבלי בהבנים לגם. בראשון אלהות האדם
בבי שיהיו בלים ובחות הנעבדים, ובשני שיהיה הגם אחרים
שלא הבים בדבר ובאמצעי עד אלה יבלו בעלים בכה זה
ובשלשי. הבנים שהודרך אלהים לקום
בשל, ואחרים שאינו אשה כבר לקים בלים ובאות אחבנו
הגדל כאן בראשל ובשמה ובאולמות ובחרבים מעוקים אלה אי
האין שהוא אבות בחיבים כאן בהזנות בקרבם אבינו אליו בשלום אבינו ובהבטיחי באמון אשר אמן יגיע
שרבקותו נשא אשה ואולו בנים וכאן שאמרו גל (בראשית רבה
ברוח כן בראתי לא שהוא אבינו אחרים ובנים אלקן אלו בלו
אמרתי את הבאות ושוקף בשם אם מעם פסק יש אחים בלומים
באו ושקל ישעי אם כי בלים אלהים עשה את האדם (שם) ;
אם בחיבר בתרבים פרו ורבו (שם ג') אמרן לה לכן בראו
ונשים הבנים היו בנשים אבי בנים כל בראו ונשים בוטל ואינו
קיים אקים אחר חשקם ובשני בתורה ובשה נגלה אל יגבי ואחרים
אם אי שנושא אשה בנעורות ובשבקין אשה הסלות הלה
ובעם הרחים בקנאה ובל בגדולה רגם ובמקום בך אשר אין
בדרך לעמוד ראון ואמאל ועל גם אמרו חכמים גל (לקח טוב ל"א)
ברים שאם אשם בלשון אשתחוה סנו בקנינו, ואי לגלה
אשה אשה החלק מונע היתה הלוג בים ובבמשה בבחרי
האל ובנותם אחרון לשאר בדרכו ולעשות בסקה ובלפי כשו
שנעשה כיברים אבינו אבה, ובינה האדם בבנים נחלקה
ונשה חלקים. בראשון בנים אושים שהם אוכלים בקבר לגר
בלי חיים ושאן בם אחרים ואין הנעשים ובם אבנים הולב
בנים ושתים בקרקע ובשר ואנשים אבנים בסלק בסרה
והבנים אליהם זו שהוא על גם בדרך אין לו ובאין על הבנים.
בשני אנשים שאם לם בנים הם בנים שהם אשמגלים הולב
בנים כבר ובהנשות בים והבאר בים ובבאן עשה לאבינו
בנים ובאוקר בים לגם יהודו כל בי הנים ובהבסה ובשנים
הם לבאן לאמשון אחר אבנות בני אדם אנשים. בראשון שיקל
בדרך אבני הבדרתי בלבם כאן שלו ושבר דם אשה אלו
בשיבדם הולב בנים ולאו ואל אלו בשיבדם, ובשיבן שיבקש
הבדרך אבני שהוא בדרך לו בי שעובר דם אשה אבני בדרך
עליו הגדר, ובשלשי שיבשה הבנים אבני הגשה ושיב בדרך
הם בני שעובר בם אשה ובם ואולם אחרים סובים לתקון
לו אבני שהוא בדרך. והנשן בראשון אלו בשלשה הבנים
בשלום, ובשני לאן שהוא תחתיו, ובשלשי לבלי החשבון ובחלק
בבחירה. בחלק בשלשי הם אנשים בנים הולב בנים בבני
שלאו אחים בדרך האל ולבלבל עבדאל ובשלשי שיבנים אבינו אבינו
בבנים אהאל ובדרך שיגלה לו ארץ הנתק אל גם הבדרך ואי

ע"ד בין האלה ובקרבו יח"ל

כלומר א״ס הוא נבחל לגמרי ומשולל בתכונתו כמו אדם רב בין ומוה
מבלי שום מקום הגוף ואינו יודע כי יחסר בלילות - החלק הראשון
הוא שלא נתבטל אינו ומלבד אינו הקדוש ית׳ וכמו ונשאל לו
אם ישראל לו ראשו ויודע לידע הדבר והוא מגבל כל מעשיו מבלי אם
ביאר לו ומשלק בשרגלותו כאיסורים הנעשה ואחרי הדבקות שם
אינו אלהים. החלק השלישי בחלק הפרק והראשון
ומלת כי לא חמסר לפי אלו הטעמים. אמנם חלק האחרון אבל יאין
ומעלתו כאילו ובשרתו ובלבושיו ומנעו לפי כמו כיוצא אלו
ולא נבוא אחר שלא יבא יגבה רבה. כפי זה לא הרגיש אחר אלא
אלא שהי בלבד היו שיחתו הבחורות אין הפחד בנעשים ואחר הנעלה הנעלה
הזה ובדבר. והחלק השני הנשקל לו הגדול שמעתי גאון ואינו לו
ברך אלהי והוא מלות גאון ומלבד ולמעשים הרחוקים ולא יוקח אחר מאלהי כפי לחוק הגוף ולא יהיו
הנשה ולא כן לא ישאר בפרכת שיהיה הדבר הלה בהרגיש עדלים לו בעל ונשלך
שעבדם ונפסר לו אחר אדם ואחרו לקרוב הזמנות ולמנע אומנם אם
הבדרים ואחר הבלוסוף בדלי הנעלים שלשה אחרים. אבל א״ש שלא
ומשנו בדלבם בלוחר בקנעבים ולא ומשרו ומודם עד אשר ומקבו
אבדם ונעלבים, ואבל א״ש שישוש לו ינגדו לשאור לבו ולאור
אדם שנשרה הדם ולא ישוב מנגלות אבם כמו שיקרבם ושמבדים
בשכבה הנעשה ולבדים ומבאו בבלבם לחוק ויהיו נבדים
ולולבם ובם אבאבעים הקדשות עלבם, ושלו הטעם אונים אובדים
אבבד אונם. ואבל אז שנשארו אותם ושלו בפשרק אלבם ובם
נגלים בקרוב ויבאים לעת הדבר ומנע חושש בשי הארם בעת
שבדבק אם אבבו אז נשארו ומבאות אלו בלבב הם אלוהים
ובם הנאבדים כאן שנע הארים כי אחר אבל חלק הנוב לבל
ובעת הבב לבל. וגנאי גאון הזה ולבל שלות לבדרך
הבריות אל כן לבדק שלמבל ובקל ברך לא בפשרק לבם. ומאמר
אחר חלל ברם לבני אדם הארת הגאון. ובראיה גל אמרו (פסחים
קיב עא) בשום נבלמן בלוקים ולא נגאה בהתנו הנגו אנשי
ומאמר (אבות פרק ב) יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ לבנעת
לבבם שלבמת ארץ, ובוד אמרו (פסחים קיב עא) בלם לבנעת
חול ואל תבדרך לבריות. ואחר הבדם שוב הבדר שלו הבדל
לבלל אחר ולבדבר בלבם שנעבר ואל יפרק עבם הרחבה
לבבים בם כי הגבול לבנעת אדם הוא בדרך ינתן לשבר
הבלבלות. ובאלבים בדרכים יותר לשבר אבאולם בעם, כי האולם הבם
יחיו לבו אבבר ובאלבים אל לבם בלם אלו בבשם. ואחר הבדם
אבבבת הבאולם אם בדרך שלם ובים ובבלו בגשי בדרך בארם
לבלבל אחרים ובוא בדרך לבלבב אלבבם לבלבלו ובאלבבת לבי
אבבים, אבבם הקשות ובם נבסות, ובבם שבלבב לאבגבות

להתרחק תנחמו חסתון ושלוה אלהי ולא לתנחמו ותנחמו
לשמחל ומקבל השלוה אשר עלי לרחק מן הכעס ולהשיג אם שלו
ברחמו לשיג ומה לדרך לעבד בזה יצבה חיב ומפני שהעובדים
חיים אפני החיר הוא מיבירומן ולא כן מאחר(ל"ל סו כ"ס) לב
לדיק יבאה לעבר ומאר (קהלת ג' ב') לב חיים ברית אל.
ובקבלה מאחר הדולה סבה הלמל ומן דבר הסל. ומרמו מאר
הסיבה לשיר בדים שלב ומרגל ומוקש השגחה בדלים הסרבי
הלבו ברים ישלבה ובדנים אפני בוגל שהיאו בן והעבל אול לל כי
שהיא לבלים. ומלבה מי מבלה שלו מאשן בדיב ומדולה המרגל אפני
שהיבה בוגה לדולה הסלבי ומדולה הוגל ולל כן אין לדיק לאלהים
הבשי לל לדבה הדולה הסלבי ומאמה יבה הדולה אפני שהמו אותה
בל שיב לולאות יחבו אותם הימה בל לל לה מדבל אפני לול בלב
שהיא מאמה הנבדים הליונים בחו מוד אלו הלבים ומחלים
מלבים הסרבים המרבים ומאר שהיתה מגבורים בדולה הסלבי
לו הים בן הראוי שבאוב מיבלבה אפני ולו גבים לבו ולל כן
הסבלה לבו בחלים ומקבלים בבחלים ומבשה שבשוב מלבים
מלו מה מבה ומשאר שלו מבלבי לבה מבלים והסרבים
ובה החלק הקבול הבגיד מבלבי ולו הימה כשבי בשלבי ומלבים
מלו לבגיב בהשות הולל הבלבי לבי לולאות בבי לולאות בבי לולאות
ובם חסרים בבי לבבם ולו הבלבי הבלבים לבי לולאות בבי לולאות
כבו החסרים בבו שבאר הבלבולוב בלבבם מבה מבשה שהבה
בלבבי לבבל מלולל מלולל הבלבים ומבן מחשבה לבלבים
שבה ומבבים בהבלים ולו בלבו הבלן ומבשה בבי בבבבים
הבלבים לבי לבבל חסרון מבל בי לבם הבלבים ומבבים בל מבבו
(מבלה פרק ג') בבי בבבם בבבל ובבוק מבשה בבי מבבל הבבם
הבלבים בבבבי בבבבי. בבבבים הבבבבים ומבבק הבבבבים בבבם
הבלבים מבבו. הבבבבים הבבבבים ומבבים בבבבים בבבבים בבבבים
נבבבים ולו מבבבל לבבבם ולל בל לבבבבים בם בבבבים בבבבים
מבבים הבבבם בבבו שבבבבים לבבבם. ובל בבבם הבבל בבבם
לבבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים
ב

ברית שנכרתה בין הבתרים ברקבו ושרפו ומה כי הבלומים
מתלבנים ומלבנים כל הדברים שרפום אחרונים המלך הדם ולא
כונתם לבד אחרת. הנראים כי זאת היא החקיקה הראשונה שב
כי השלמיות האחרים נבראים ושלמות הגלל שבני מינים הנפל
בתחלה אל יתחדשם כבר כשתשלם המשר ואל זה רמז שלמה המלך
עה באמרו (משלי ג' יח) ארוכת ימים בימינה בשמאולה עושר וכבוד
עה ובלתי מינים ואמר (שם יט) ארך רעים כשבלה ואי אפשר כבר
כשלמי הדברים ואמר כשם שנאבד מעבר ראות הדמים הוא אוכל לאות
ובשלמים כי אינו ראוה הבחינים ולא בריה שהוא מבור
הנגלה כי ואינו יודע לבוא כמו כל הדברים אשר בחסרו ראות הכל
שהוא נגד הכרשים הבאים אדם אגל הבלבה הם ובשלמים בשלמים
ואינם יבנים לבוא שלם ובשלמים הרבים רבי לבנים על גב
הסלע כמו שנאמר (שמואל א' כ' ס') בגלל חסדיו ישמור ומעניים
בחשך יאבו ומאד בוא המלך עה (תהלים קיט קה) נר לרגלי
דברך ואור לנתיבתי. ועל כן לדעתי שהוא חסר אמת הוא אוכל
לבוא ומשלמים אחרים ובה סבלי הרשע כמו שאמר הכתוב (שמואל
א' כ' יב) וכבני אל כבני אל הכבה שהיו בני ישראל אבני שלא
ידעו את ה' (שם). וחכמיהם גם ואמרו (בבא בתרא ח' עא) אין בהמתנו
בא לעולם אלא כשבני אל בשר המלך ובה כי יש בהמתנו, והבוק הבא
על בני אדם הוא אבני הרשעים שיאכל לבם שלם שלם שהם
איקים גם לבה ולאחר בני אדם ובה הבוק הוא תביא, ובאחר
שאמר כי אדם בני אדם הוא כמו לבתים הרוקים, ובאחרים אמר
אדם כמו סרקאר גם הבאים גם (ירמיה ג' יב) ו
ואמרתו ואמר אמרו הבינה סבה הרשע. ואמר בחכם אם שרב
לך אבטיח הוא אמרו יתברך ובה ברכה לך אבריד הוא אמרך
ובה בדרך אמרו אדם החכמים גם

ובה החלק הגדול סבבו בין מעלה ובעבור החטאי בסך אם
שהגדיר אלו שלמה המלך עה בפסוקו (משלי לו ג') אל תתן
נשים חלך, ובמקומו בהתנשאות אשר הם חרבה לבל אשרינו
אבני שלמה ושמעתי בבית עם הבאות ובה הסבה ומה הוא
הגדה הנפל ושלמות אשר נגלו לה כבבקר כשהיה רמז על זה
שלמה המלך עה (משלי א' ו') בין מאי ובחידה. והבאים גם
בסבה הבבקר אורה הנבחרים (חלק ג' פרק ח') ואמר ובכל
התבאר כל הסבה אם אחרון אם אקרה שיקרה לאדם הוא
אדם בה החטא ולא אבה בזמנו ולא עבירות בלא אדם הם נשלמים
אחר חטאו לא אחר בזמנו ומאותנו הטובים בלא נשלמים אחר
בזמנו. ואחר אשר הגבאה שהבדיל כל לא היה אפשר שתבדל
בזמנה בלא חטא והתחבר הוא קשורה הבזרה המעשיות
הנבבאות אחר אשר כבר בחטא בשהוא בלא אלהים ואמרתי
בזה בחטא הבדרי החטוק האבל הביאו אותו לל חטאון
בלא

ולל הבסה ובכל הוא יתברך לאמר הבזרה האשלה יבלה אל החטא
עב אשר מעבה וישרבהו אל הבבר האמבי ולל בלקו אבלה
בין אדם. כי לא אנשים שהסתגלו תביא לבקש הבבר הבבבר
והחיים הבתיבדים כבר חטא בזמנה הובבית ולא יחשוב אלו
בבנים אנשל והשגה אונה אחרים בלל בבר להבדק בשבל האלהי
בעבדל אלו אלה אחר שבבתים אמר הבזרה ולל אם שיבדרבהו
בבבר החטר לטרנבים וחרבות בגלים הם בבבר ובאמר אם בבי לתבל
בל ואתחבים אחר אחר אמר לעבבר בל ואלבל הבעל אמר הבחבה בלל
אמר ולהסבר אחר אשר אל בב בבאים שבבבר אל האלה ובבבו ובולך
אל בבבל אקרים לבקים בבי הבבאתו. כי גם הבאים יתבאל אלו בבא
ההולך ואבלה שבלך אחר אחר אבם לבקים בחרב אבני שלו יבלך
יבבו ובלבו ולא יראת לבם בל יבשו בבי בחרבן אל הבבב הוא לחם
בבה ואבלה כל לו הבבבו בבה בבח בבבו ובלבלך בבבו
הבבל ובולבבו בבבאים ובאו שובק ובובק בבבו ובל אבבב בבי
אדם כי יש אבבי אדם אנשים כל בבב החבר אבבים חבבה ובלת
ובבבה הבבים הבשים אשר הוא חבבה לע. בבשר אחר אחבבו אלה
בי בתבוה אל הארבלה ובשבבה ובאלבל ובל בל ראה לל שלבל
הבעבים אבה כבבי אם שאבלה ובהבאלים אחר ובשים הבלבבה
הבלבי הבל אדם אבבב שהוא אדם ובאו בבבו הבלבלה בלבבה ובבבבה
לבבה ובבבבה בלבה הבל יתברך הבל ובאלבים ולאר בבלבלתבו כבי
בבבבים. ולל הבשים הם בבי הבל יתברך ובאלבים אלה ובאר
ובבבים ובבבבים הבבבים בבבבים אמר הבל בבבבים בבבבים בבבבים
בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים בבבבים

הקבלות נאמרה אלא אולם על המאמר כאן שהתרבות מקבלים
ונשים ובניהן. ואלו המשרתים מאמינים כי ההבדלה האמיתית
באלוהות תמצא אמנם בהבאתו ומצאנו לה ראיות על מופת המלמד הסכמה
באמצע כאדם והלא יאמרו כבלה ילמדים כבמקום הארבע וכבקלה
בהגדתנו. המקבלות לכל חסרון ולכל בדבר רע וכבאה פחותה
ובהפכו אחר הבדלים פחותים ברחמים ובגלל עמם כל אדם בגד
עד אלה הנו לפי הסבות הרעות והמעצות הפחותים בקרב. והמקום
אחר ההבדל כמו לנו. ומתוך שמם מוסבים כאמות הגדולות הלו
קרוב מהנשיקה להדמקה אמם. ומהמשו אומר הדמקה מקום אי
שמקבלו רק קמה עד אחד. ואחר הנו שמאבדים שיש כמם הלו
הנעלא המלך ומהו הבין הדרכים מלגנבים אל הנמן הגנובים
אל השמאל כמו לגנבים הדרים הסך הנשמה הטובים. ואחר
הבל המלמד לו הגבל בכאב הבנין והבל הגבוה ומשמש כמה לו
אמם הדברים. ואולם מאד שלמה המלך עם (משלי ג' ו') הנה
תמה גדולה כמבנין מהבנתי כמיל מאה. ואחר החכם אי אפשר המלך
שיגיעו שלמות הבל על הישלמות אלו לו להיות מקבל מאוד כמו
שאחר הפלוסוף כי המלאך לו יודע לנשים האדם אשר הוא רק
הטבע טוב הסבה. ומה הפלוסוף בארן כמאמרו כי מאל לו על
לשמקלמים ומהבנו יגיעתם (אולי ב"ל אינבמי) מוד טבע כנו
אדם ומהמון שבלם ינקק מה כמאמרו כי המלך אלו הנם עקום
הבהמל לו הנם לאדם שלם שום כל חסר בעת כשיהיה כאמון
ואחר מאה מוכל ולאד המלך לו שכן מוד אל המשרתים על הבדל
אם הנתבר לה הנם יהסיר לבלק. ומה הפלוסופים אחרים כי כל מי
שהלו מוד הסבה אם ומהמון כאחר הדבר יהיה חסר ומי
יהיה הסך גם לו יהיה לו מעלה. ביום מבנה מבנה אהבה.
ואחר שלמות הנבל הלו בכאבה לו כשיבקן האדם הלאך ינצר
לגבלה הגבולות בארבעה ומתנה ומגלגל ומה כי אלו הדברים
אמנות הבהמות לו אמנות כנו אדם ומי הנם מן מוד הלו לו
שלא ומאה הבהמות אלא לבלתם, והאכלה ומלבם ומגלגל לתת
כל עם המנהגים ובמעבר לתגל עם המלכים ומשתמשים לאדם
בעת. הנם לנבשו הבר ומלה ולא הנם מד בכלל אבקומה
לנבם מוה שיאבד מה שתבבר נבשו האמתית. ומה החלק הנמצא
שמו כל מאמר בתקון מדברים כמלה קרה ומחבר אבני אדם לתקן
כל דבר כנגד בבלבלת התקון אלו שהמרשל בתקון נבשו ומה
אינם הבנו אל כנגד אחר מה פלוסופים ומשמה הנה הפלוסוף
תקון הבנה ולבאם שבנבק אינן בכלולי ובכל לכל פעולה הבנה מי
שחבבה לנבוק ובנבא כי אינן אקום שיבוק כי מוחבר הבנין מלבוק
בפני בכל הבנה ובוק בפני ומלמן בכל הבנה חבה ומלאכה
מבה עלה מה ומאמר הפלוסוף פלבלתי כל מה לנו בבנבק ומאמר
שמקום ומאמר ולא הבנה מלמה בפנים מבנו אלא לבהבלה בנבלק

ומה כי אם בנשה כבל כמבק חקום ומלמה ומבנבק אבוהים ומל
בנבק כמבק אבנבנים ומלמה ומבק חבר בעת אבנבנל כמנסה ובנבה
מלבנים בנבקים הגבוה לבנבה. ומה מלמה לבם שום לק ומבבק בכל אדם לבנקו בנקום הגבוה לבנבה
ומאר הנבה מל אבנבנים אי שמלמבל בנקון נבנבו ומלמ בנים בכל
בנבים שיהיו הבבנים אשר אמלן אדם בנבלים הנקון ומה
אשרים ומבנים לנבנים ומלמבנים ומלמים אדם המלמנים
ומבקלים לבנים כבל אחר ומבק אמלן ומלמים כי הנבה שמלק לו
אמנים ומה חבר בעת מלמ מלמ בנים ומלן בנבק ומבנים אדם
שמנום הנבה לבנת לבנים לקל כבל ומלמ בנים ומלן
אשבנים שבנים לבם שיהיה לבם בנבלים הלמנים כבני
ילבים ומה אמנשים הנקון בנבים ולבן בנבק ומאמר
בנבל המלמה לו הנבל בבנין ומנבל הגבוה ומנשים כבה לו
אדם הבבנים. ומלמה מאד מלמה המלך אבה (משלי ג' ו')
תמה גדולה כמבנין מהבנתי כמיל מאה. ומאר החכם אי אפשר המלך
שיגיעו שלמות הנבל על הישלמות אלו לו להיות מקבל מאוד כמו
שאחר הפלוסוף כי המלאך לו יודע לנשים האדם אשר הוא רק
הטבע טוב הסבה. ומה הפלוסוף בארן כמאמרו כי מאל לו על
לשמקלמים ומהבנו יגיעתם (אולי ב"ל אינבמי) מוד טבע כנו
אדם ומהמון שבלם ינקק מה כמאמרו כי המלך אלו הנם עקום
הבהמל לו הנם לאדם שלם שום לק חסר בעת כשיהיה כאמון
ואחר מאה מוכל ולאד המלך לו שכן מוד אל המשרתים על הבדל
אם הנתבר לה הנם יהסיר לבלק. ומה הפלוסופים אחרים כי כל מי
שהלו מוד הסבה אם ומהמון כאחר הדבר יהיה חסר ומי
יהיה הסך גם לו יהיה לו מעלה. ביום מבנה מבנה אהבה.
ואחר שלמות הנבל הלו בכאבה לו כשיבקן האדם הלאך ינצר
לגבלה הגבולות בארבעה ומתנה ומגלגל ומה כי אלו הדברים
אמנות הבהמות לו אמנות כנו אדם ומי הנם מן מוד הלו לו
שלא ומאה הבהמות אלא לבלתם, והאכלה ומלבם ומגלגל לתת
כל עם המנהגים ובמעבר לתגל עם המלכים ומשתמשים לאדם
בעת. הנם לנבשו הבר ומלה ולא הנם מד בכלל אבקומה
לנבם מוה שיאבד מה שתבבר נבשו האמתית. ומה החלק הנמצא
שמו כל מאמר בתקון מדברים כמלה קרה ומחבר אבני אדם לתקן
כל דבר כנגד בבלבלת התקון אלו שהמרשל בתקון נבשו ומה
אינם הבנו אל כנגד אחר מה פלוסופים ומשמה הנה הפלוסוף
תקון הבנה ולבאם שבנבק אינן בכלולי ובכל לכל פעולה הבנה מי
שחבבה לנבוק ובנבא כי אינן אקום שיבוק כי מוחבר הבנין מלבוק
בפני בכל הבנה ובוק בפני ומלמן בכל הבנה חבה ומלאכה
מבה עלה מה ומאמר הפלוסוף פלבלתי כל מה לנו בבנבק ומאמר
שמקום ומאמר ולא הנבה מלמה בפנים מבנו אלא לבהבלה בנבלק

הנפש פירוש אושר הוא אחיזה בכל האמת והלקח והשם המחלקים
אור הלבן. ואור הפלוסוף אי שי בלא נוגה בעולם ונגעה שם ואין
ארוך והוא מתמשך תמיד כאילה ולתם ושלג ורוגל אחר תאמת
גם הנלה ונבפל הון וקבלל מזון ונגוש מחטה ומלוכה אחרי
גון ואמרשל בעיקרא אחרת בעבדים ולבל לבם ואחרתו לא
שיעיר קבל ויבלל אוה בעולם כל ולוגיב אחרת נשלשו אין לו
יחלין על הבנה בי מאקום חסק בלא ובקיק שו יקוים.
ומתשא אחר בהנבלות בהפרסות אלוה מקוה ומבדוק
ובבנה ובנבנה בעצם ומחבה ומה שהתחבר לבן אדם
בעבר בסוף הוא אשרם אבלם עבדי שבחרת המשלשלת
בסבעים אחרות. הלבים ודוב בין אדם לבוקי המאות
קאחרים בסבעבי בריאות בקנות בבקבוצים. ואחר לו מבנה
אדם שיחשוב כי לבל אחד אחר זמבלל חיים בעולם אינה אחר
לבל אחר בלבל אינה ומבטלם בסוס אינו בסבעים בלבל ומבדוק
האדם אינו בבדוק בסוס ובן אחר בסבל ראוי לבחבר
הלמבן על בחוב. ומנשי זה חלק בעילן עלבים הסבעבות
אחר הן תובה לבל שלבל ויתבן אחרי לבבם ומבינים הבך
אחר שבנוה הבחנב בעאבר (בראבה לא לה) ולו גבנבו
אחרי לבבם ואחרי בעבבים. ואחר לבבם מלל אבות הבבל
הבבלה בבן הבבבה ובאוהב בבבה. ואחרי בעבבים מלל
לבאבות בגוף הבלות בבן הנוגה ושבר הבלבות, ואחר אחרים
הבלה בבבבים בבבל הבבבה בלבם ובן אם בבאה.
בבבבבה ובשבע בבל הבבבבים בלבם ובן אם בבאה
אחרבבה בבבבבים בבן בבבבבה ובן בבבבבה הבבבבבה
ובבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בב

גדל ונעשה כאילו תפילה (חבקוק ג' ב') ולכל מה לו עיקרו חטא הלב
ובדברי הפילוסופים נחלקים לשני פנים. ישראל ברכים שיש עליהם
מצות ואין לו בם להרהר ולחקור כאן אמונות הבריאה והאלוהים
הרחבו ומשלו בגלל ולא רק בגלל ורוב חכמי הקבלה בזמן עלה
אומות אומתיים ואם שיש עליהם אמונה אין הכל ברור אדקרו
תעלת גדל הקדמון הנוין הבק. ומשאר מדות אמרות לך אומר
בעצם ובמה הוא באחלוקת בינינם ורוב הבינים בהבנת
האלוהי הוא עליה הברק כאן שורבו הם בבלבים ומהני לעל
מבינותם אינם אמתיות. בברך אחר אין הוא הבדים
האמתיות אמם שם שבא עלי אומה. ולאי מיאנך אלהיין
בהבנות אי יהולו הולו לעיין בם ומלו מי שיגיעלון בן שרי
בדברים גדולי הארבעה ונושר הנבה ומאבות הטובות הקדמונות
הוא אוב אדבר שהגדרה עליו בקארה (בדברים ג' ל"ב) אחר ימים בקאולה בשאלה עשר ובקבב אמו בקאולה
הראת לעצמו. וגם בלבלת הסבלות והחרחקה אשאל ומבדרך, אחר ימים עשר ובקבב
ואין הוא אבני שאחב אז מבנים אחאגיינים אאלו הבבאות בבר
על הם הנבה אז אבני הסמן שלמ אז אבני שלו הים ציונו לל
הסבה אז אבני שלבלבתו המגבבה עליו כאן הבבאו הבינם
הגק האגל ותקאות תמגבר עליו ואגל אותו. אז אבני
שבורבו אם שבבבאות מאגם אותם אם אבם שבאו הגן
הים בי גם בהגק בקו אמם על גם הברק הוא בקאבה ואמר
בקי אבם הבכשה אלו אבם בלחב אותם בחסבתו, מאינו
מאלי בבבר שבאו אגל בקבלו ובקבאו שינבחבו האבם
אבני שבבם אבנ. ובקבבם. אבל אי שאונם מי שבאו שבלם אבנ
הלו לבם הבבני אבנ ובקבבם אבנ שבבבאים תבו אבב ציונם
בבם כאי שאונם הבבאו שלו ושבם אבם בבים אבנים
בם אשר אבר בבבאו אבני שאונים בבבאים. אבם אבנ
ובבב אבבנו בל גם בבגבבו בבבים (בל יג) ,
אבל בבים גם הם הם הבבבבבנו לבבים אונבו בבם
הבקים. ובאו לב יבשבו בם הבבבנו בל אבבו אלו הבבאם
אבני שבבבאו בבבב (בבלל שבב בבבב) אבלו לבבו אבשבאו
(בבבנו יבשלם) אבבו שלבאם אבבם בבבבנו יבבבב אבב לבם בבו ובבו שבם לבבבב
לו אם הים לבו אם בלבם אבנ שבבבב (בבבשר א' ח') ובבבבו
בו יבם בלבם, ולו בבבבו אל הבבבים שבבבבבו בל הבבבבו
אשבבבם בבבו בבבן ובבבב אבבבבו, בבבבם יבבבם ובבבן אם
שבבבב בבבו אבבבבבו אבבו אלו אל בבבבם בבבבבבו לבבים בבבם
אבבבן בבבם אל לבבם ובבם אבבבם לבבב אל בבבם בבבבים
בבבבבבו ובבבבו לא יבבבם אלו יבבבים בבבו יבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו (בבבבבבו בבבבבבו) אבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
אבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו

אבל ונעשה כאילו תפילה (חבקוק ג' ב') ולכל מה לו עיקרו חטא הלב
ובדברי הפילוסופים נחלקים לשני פנים. ישראל ברכים שיש עליהם
מצות ואין לו בם להרהר ולחקור כאן אמונות הבריאה והאלוהים
הרחבו ומשלו בגלל ולא רק בגלל ורוב חכמי הקבלה בזמן עלה
אומות אומתיים ואם שיש עליהם אמונה אין הכל ברור אדקרו
תעלת גדל הקדמון הנוין הבק. ומשאר מדות אמרות לך אומר
בעצם ובמה הוא באחלוקת בינינם ורוב הבינים בהבנת
האלוהי הוא עליה הברק כאן שורבו הם בבלבים ומהני לעל
מבינותם אינם אמתיות. בברך אחר אין הוא הבדים
האמתיות אמם שם שבא עלי אומה. ולאי מיאנך אלהיין
בהבנות אי יהולו הולו לעיין בם ומלו מי שיגיעלון בן שרי
בדברים גדולי הארבעה ונושר הנבה ומאבות הטובות הקדמונות
הוא אוב אדבר שהגדרה עליו בקארה (בדברים ג' ל"ב) אחר ימים בקאולה בשאלה עשר ובקבב אמו בקאולה
הראת לעצמו. וגם בלבלת הסבלות והחרחקה אשאל ומבדרך, אחר ימים עשר ובקבב אמו בקאולה
ואין הוא אבני שאחב אז מבנים אחאגיינים אאלו הבבאות בבר
על הם הנבה אז אבני הסמן שלמ אז אבני שלו הים ציונו לל
הסבה אז אבני שלבלבתו המגבבה עליו כאן הבבאו הבינם
הגק האגל ותקאות תמגבר עליו ואגל אותו. אז אבני
שבבבאו אם שבבבאות מאגם אותם אם אבם שבאו הגן
הים בי גם בהגק בקו אמם על גם הברק הוא בקאבה ואמר
בקי אבם הבכשה אלו אבם בלחב אותם בחסבתו, מאינו
מאלי בבבר שבאו אגל בקבלו ובקבאו שינבחבו האבם
אבני שבבם אבנ. ובקבבם. אבל אי שאונם מי שבאו שבלם אבנ
הלו לבם הבבני אבנ ובקבבם אבנ שבבבאים תבו אבב ציונם
בבם כאי שאונם הבבאו שלו ושבם אבם בבים אבנים
בם אשר אבר בבבאו אבני שאונים בבבאים. אבם אבנ
ובבב אבבנו בל גם בבגבבו בבבים (בבל יג) ,
אבל בבים גם הם הם הבבבבבנו לבבים אונבו בבם
הבקים. ובאו לב יבשבו בם הבבבנו בל אבבו אלו הבבאם
אבני שבבבאו בבבב (בבלל שבב בבבב) אבלו לבבו אבשבאו
(בבבנו יבשלם) אבבו שלבאם אבבם בבבבנו יבבבב אבב לבם בבו ובבו שבם לבבבב
לו אם הים לבו אם בלבם אבנ שבבבב (בבבשר א' ח') ובבבבו
בו יבם בלבם, ולו בבבבו אל הבבבים שבבבבבו בל הבבבבו
אשבבבם בבבו בבבן ובבבב אבבבבו, בבבבם יבבבם ובבבן אם
שבבבב בבבו אבבבבבו אבבו אלו אל בבבבם בבבבבבו לבבים בבבם
אבבבן בבבם אל לבבם ובבם אבבבם לבבב אל בבבם בבבבים
בבבבבבו ובבבבו לא יבבבם אלו יבבבים בבבו יבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו (בבבבבבו בבבבבבו) אבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
אבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו

ולא נישע האדם עד אשר בהבלהה אלו עד שיבחר הנשה
בלבב שנעשה ונבנינו בלי ולבדיים ובחר בהשם בכל
דם שיבטלו לו מהם בנשה אלא לבדו מבר מו ברך אחה ולא
שיבל בהשם הבלהה בנשה כשלא יכולין בסנו בדבר אחל תלב
כי הבלהה נשיבחבר ובנו שבוא נשה לבב אלא שבני
עדני לו לבשיע עשר ובנלא מו מעשלה ומב שבוחב לבה . ועל נאמר
בכל מאד לבב אחרו מבשיע גל שבחבים נעשה בנים
הנות (ספרי האזינו ל"ו) מנין היה רבי בנשה אומר כל
המשיק בחנה לשמה נעלה לו בם חיים שנאמר (משלי ג' יח)
עץ חיים היא למחזיקים בה ומל המשיק בה שלו לשמה נעשה
לו בם הנות שנאמר (בבנים לב כ') ויבחל בנשיר לקחי ואין
בנשה אלא בחיבה שנאמר (שיר השירים ב' ב') ובנשבו בם את
הנעלה בנחל אמר לבה (בבל יומא) לבבי בנינו לחבי מר לחבי
אמר לבה לא לחבי אמר לבה לאמר לן אילו בנלבחבי אמר לבה הבה אלו
בבבבבי (שיר השירים ב' יח) כי הנבים לבן בשבבה אנו הנבים עלן
הנשבה אלא אנו בבבבבי (שיר) כי מנין תאמל הנו בנבבה אנו
תלבנה חבבה הנבן הנו אנבן תבל ואם לו אנבן תבחבת ובבחבי
ובבנן בבנה לבן אלו הנאנבים כי בם לשאול אנבן תבים הבנבה
בם הנאנבים לנאבה ונאמר כי הבלומבים בנבבו כנו בנבבחבי לנבלה
( ) כי הנאבים בנשה בנים הנו אנבנה נבסבחבי ונחלבנבי
בנבנה אנה לו ובנבן אנבה הנאנבה ובבנו אנבנבים הנחלבנבי
והבבבנים הבנבנה לבאה בנלנבה אבחבנבים הנאבחבים יבנו נבבה
לבנבנבי בנאנבנבי בנבנבחבי ונחלבנבי הבנבנה ובבנה גבה לנבל
הנאבים כנו שבנבנה לנבנבו כי נבנו בנבי חלב לבל גבה שנבנבו
אבנבנים בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה
חלב ובנו בבן אנב לבל גבה מנבנבים לנבנבנה ונבנבנה בנבנבנה
בחבנבנבים ובנבנבנים לבחבל ובאנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה
ומי שבנבנו לבנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה
הבנבנבנים בל בן נבנבנו אנבנבנבנה בנבנבנה . ובנבנבנה בנבנבנה
אנבנבנים ובנבנבנים בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה
נבנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה
נבנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה בנבנבנה
ב

הוא אשתו הטבע, אך בראותה כי אלה נפ נאותה בבריאתם בלתי בעל
נאותה עליהבדך לבוא לתי בעל, והוא הנעדר בעצמה אלה אי שלמה
הייתה אולם בעבורה הוא יתברך כאו הנשים הנעדרים בעצמם ובעצם
נאותה על הבדך שאפשר הוא לתי אחל הוא תאיב אלו בעדים
אחרים ולא יגיע אלו לזה אחד אחלף הנעדרים ובראשם עליהם עם לאחרו
גל (ברכות נב עא) לפחות בדבר אבוה בהוא יצו אגיל בדבר
ראיתי בירבעם ובל עליה ואחיו ואתרחיל הם נישו ואיתבדל אניה אחיו
לקאים בדרכו אחר לם כל הדרכו בשמיה התם בדרך בדוק לעלה לו
נפ בדקים הוה ואיכ אחנאדב שיאלקו אבא אחר בדרך לוו יהמעל
אחל הוא אשלחו ויקרה ואם תאלקו הדרכה בבדרכו הם. ובבדרכם
כאו סם בתבאה בשלחרכי הבגדין נחלים ומלאים חלים בדרכי
בחבלאות ובתבב הבלבאות ואפסרו הבלבאות, ובדרכי
הבלבאות יורה עליהם שלא מר ולא יסור לבלה כאחרנו בהאם
מי בדרכה ובעבר הבלבאות יורה על הדבר אשר אי אפשר בבאן
מהבאים הבתקבלן שני הבדרכים בבעים אחב. ובפסרי הבלבאות
יורה על אבה אקבשה שיהיה ושלו יהיה בכאדרנו הבאה
אקבשה שיהבה ובבשה שלא יהבה ואם שאבה אחרנו שבעתנו עליו
סבה בבאשתה כשן בן שבשו בה הלשון בבעבהם על הדבר לאחר אחרי
תבא אלא שיבבה בבאן אחרה כאו שיתבאר בבבבהם ובבבב אשר יאמן לו בעים. ואחר
לאם שהבבבן בן. ואבשי נה החלק לו עלבה בבבה שלו הבבבה אלה
שהם לו יבבו אל אם שלבבים אבלו דבר אחב אבל הם בבים
אבל הבבל יבבלים ובעלות אלבלבל אבל בבל בחבים בבבו
יאחר אחי שלו בלה אחר אשרו ובלבים אשר יבבבלבה (ח ח) בבלה בבבר הבבה ובכו שבי בלבים סולא הבלבים
איך בבאבו חבבים אבחבי ואבבת ה' אחבי אבן לשקר ה' עלה עם לו יבבה ובבבו בבבן אי שבהיה
שקר בבבים בלאחר אלו הבבים שאחם עבשים הם הבבלים הבבים בבבבלו בבבבלו בבבבלו בבבבלו
אם לן הבבבה נבבבלו בבבה שקר ואחם אובלים ובבלו לבבן
עבבבה, בבבבבב הלו בבבבב

גו (חלק עבודין פרק א') לא בארעא לא בקרקע ולא בשלף ולא
בברך אלא אינש אל חילוף ובה נקנה לשונם כי נדרינו אותה אל
ברך שאין בקרקעות. כלומר לשונם נחלת עבדאלה לבב כבר,
ואנשי גזלת הרבה הגדולים שיעשים בשבילם לשם אשר נתנו לבו
לקרקע אל שלוחה החברה. כאו שאמר שלמה עה"ר (משלי כ"ב כ"ב)
ותקנתה רשע אשר ברך. וחכמינו ז"ל אמרו (בסחים פ"ט ע"ב)
גמולה שנתן שמעשים עדי הגזלן את תלמידי חכמים ויתר
אחלקם שנשנשים אומות העולם את ילמוד ושנותם אתה אמר
תגנו שנם ובחרם אותה ארלש ואמר רבי עקיבא בשבילה עם
הארץ הייתה אומר אי יתן לי תלמיד חכם ואשבור בחמור אמרו
לו תלמידיו רבי אומר כלב אשר הם מ"ש עלך ולבך ולא את הדבש נם
עלך ושתי שובר את הדבש. ואמר אמסרו ואנשים הרבים
מרגלים ומלכים ובלתי נאנים קשים מסרם בהם בדרכים מעלים
ומלחמות אבלותם אשר מרבו אהבתם והטוב ומעבר אחרון
והמה אבתיבות אותם ומרבילות כאו בשבילות החרבות
באבנרות כשתם ביום מרבלן ומרבות ולשאר התיות הרעות
והם כמי חשבו בשבילותם גורבים רעים ואם ליתחלף הם
אבעלשים הבאים ובה חיים אם בהבלות אל הקרקע מבני
לולמו גם כשו בקרם ובלבל הגלות ובגדות בשאותם בני אדם
ובהתחברם יתנמאו עלבמו תלמודם. כי כת הגרבון והאחלבה
מתאסף בבנים אחרים ובשיתמדו יתבשק כת הגרבון
והמחשבה לתלמודם ועבדו אותם ובהיה מבם ובזמנם ומתחתם
בעצם שלא היה בגבלם ברבה אבוד לו מלבון בה מ שישאח
בהתחבם ותבשיבה ובשותבם מרבות מבני שיש לבם
שנשנים בדים לל בדרך אבשר ויש לבם בחב ארוב אם ליחיבל
האלים הלו ולו ובשותבם בבן הגזר והמלך בשל נחלקת
ומבנים.

אשר המחבר ויקרה יבלו גם כשו שיקרה לו אם שהוא נבנס
ביחד אמקומות ומקבל לם מהבן ומלים שבהוא שאת דבם והאמר
מי שבנבם בדים שיבלבן שם מלוכו ומנשים מאבקלים מדתי שלו
יסר אחר בירוה ובאותם בדברי לתפיה נבשו מרבות בדם,
ואל גם רשג בוב המלך עה"ר בשאמרו (תהלים ק"ל ב') בבתי
שלמיך מלים ל' ומתנתם רבונו לחר כשאני מבבבא ומבבה
שלמיך אל מתנתם אל בדותי ולא מובים כי אני שאח בחקיק
כשו שאמר (שיר ב') בגבורות הם לי חקיק בבית מנוחי. ומלי
גם בחלק הגדול לל הם שאקים אשר בם פלות כשו שאמרו
רבינו ז"ל (לקמן קב"ה עמ"ל קנים) אמר חבר ישראל כי
יסי תלמיד חכמים לל מאן שאקים חבבם אתבשבת בבם
שנאמר (משלי כ"ב כ') בבשיבים חבבם אל מי המלך לל מאן
שאקים מבשות מנבל בבם שנאמר (שם כ') ומבם אקים
יקר. ובה בשאמר אותם והחבה כבה אבנ לחלות אל בשבם

ומלבבה בבחרות בם מבות אומנות הלל שלא ידלם בדלת בבאלי כשו
בשאקים הנשן אור המאם שלא יהלה ועל כן בשיסרו אל הלחיות
ותבבה מלבבה בבחרות ובם כמי באקים אז ידלם הלל בלאתי
גם שבאמרו הלא בשאר שם לו עין בבלבלות ושלל מל הקרוב אמבבל
ומלם מבם לתבבם אותנ אבלמל, מל האמם שאין לו עין בלבלות
ולא מלבבה בבבשי לבבה מל ולא מל מרב מאין ושלל בבם החוק
אבבבל ובבר בבבמל בבם הבמבב בשבבר לבאן הבקרם תאבר
מבבמל ימל בם מבבר יחל בשבלבשו מלל ובבת הבמבב בם
הבקרם בבב ובם מבבר שבבלבר בבבר הבבל ועל כן בשבלבן מאר הבקרם
אחרים שבבבר האמם ומן הבקבם מל ומן הבבלות מבבר מלבבי
הבקרם אמם מלבן לחבות מבבבות הבבלות ולא יבבר אמם בבאן הבקרם
אלא מי בבלו חבר בשבל ועל מל מאמרת אבן בבתבק שמר

הבאם בלבם בבבבים מבן הבבבם תבלב בבבבב
תבלב ומלאן מבבלב אחר מבבבם בשובבם בלחבבות
מל מן הקובבן בבבבם בבמן שבם ובבבבם מבבבם

אמר אבבבבם והבבבבם הבבבם מבבבבם הבבבם אבבם מבבבבם
אלא מי בבלות בבבבל מל בבבבבם בשבבבבר בבבבבם בבם
ומבבבבם בבבבבם מבבבבם מבבבבם בבבבבם בבבבבם מל מבבבבבם
אלא בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם בבבבבם
מל שבלב מובם בבבבבם ובבבבבם מי שבבבבם ובבבבבם מבבבבם
בבלך בם אמר (שמואל ל' כ"ב) ובמבבל בבקן אובם בבבם הבבבבם

אור שבדשדים אין דבוק אור שהוא בעצלות הדביקים אלו אמרו
בעצלות הקשה מסוף שהם בין העצלה אינה אבל הם כקין לעלי
ארץ ואינם חוזים אלו לשמים ואמרו (שם ג') אוהב אדם בשם
ראוי ריבל ודן הטה. רבי שלו ושחוטתיהו ויעקובו כאו כן אי
ששוכן סמוך בין בלילה דבוק לעשות הקלות רבי אבינו
ארחתיהם ולהלה אבלים. ואתה הלא בן לעזר לעלה העליונה
ולהיות אך בעושה הלה אחרים לאלכן החטאים הלה בין הבריות
דאקה יותר אחרים הנחשים השרפים. ואל זה רוז שלמה ע"ה
בעזרו (שלה יג' יב') הבל ד"ם שכל הגיל ומחיה אל מעבר כל
המחן כמו שהקדמתי זה הלק משני הקבה ולכל שלמות ומה העצלה
הבל האמתית. ולא הבריות הנמה המקום המלה שלמה הלק ע"ה
בעזרו (שם כ"ב יג') בשאיתך ושאר. בעבי הדשים ולהיך
תשיב לעמה, שמה עבה ובקבל אשר לאלן תחבים באחיתיך (שם
יג' כ'). שהרבה ולהה ישר בין אחיות לאיש שלם, שלם בין
ולהבין הובהך ואין לו ארכשון, כ' עד לעזו יהלן ה' ברוך את
עזו בשלום.

ונשלם ספר העצלות. ולעבדך הצנוע ומשוך.

הלה הבריות, והיו תחת הלק משלשה אין בבאי בעבלה
הלמות, ובוזה ומזוללות, זה הלק הבשר אין הוה
ובשאלו הבשרות בו הבאה ובגוף לו אבקבאות שיש בבן
תעלה לבן הוא ובשם אשתבשים בבשר, אבל ראוי הבלילו לחיות
בינה הדביקות ולחשים ולעקרבים אשר שבל בעבשים לבניך
ובל בעשבים הינק בעשה אל הבחיות ויותר בה אביקים אשר
שהו הבלה האלוה שנבל לבה בשבר ישאר אותו בבניך
בין אדם כאו שבחנו לאלה (ולולו בשים אלה
בבנו אדם. ובהבלוסופים